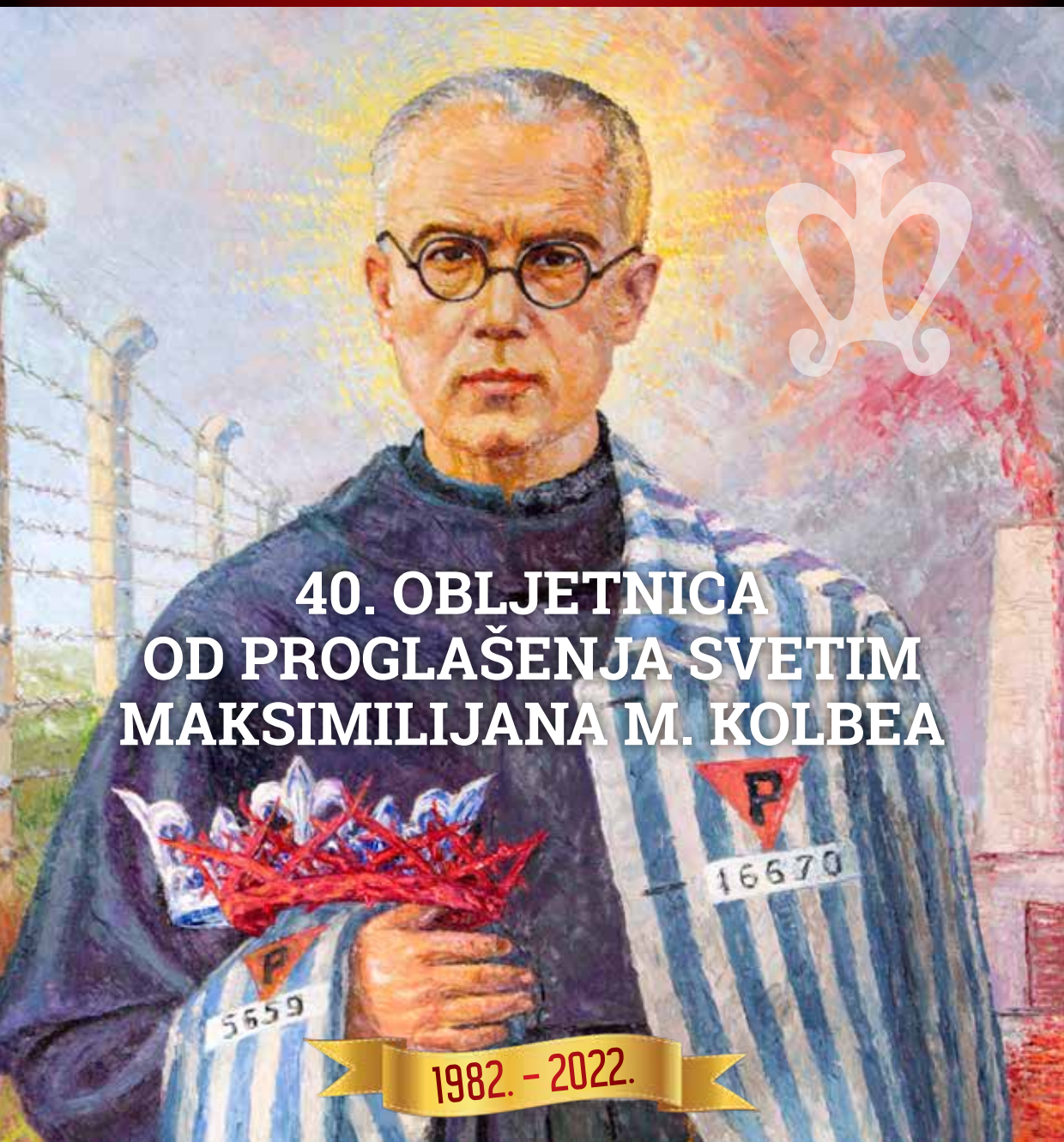

APOSTOL BEZGREŠNE

LIST ČLANOVA VOJSKE BEZGREŠNE ISSN 1845-0253 Srpanj 2022.

40. OBLJETNICA
OD PROGLAŠENJA SVETIM
MAKSIMILIJANA M. KOLBEA

1982. - 2022.

APOSTOL BEZGREŠNE
List članova Vojske Bezgrešne

SRPANJ 2022.

NAKLADNIK:
Hrvatska Provincija sv. Jeronima
franjevac konventualaca,
Zagreb, Sveti Duh 31

GLAVNI UREDNIK:
Zdravko Tuba

ODGOVARA:
Zdravko Tuba

**ADRESA UREDNIŠTVA
I UPRAVE:**
NACIONALNI CENTAR
VOJSKE BEZGREŠNE
Sveti Duh 31,
10000 Zagreb, Hrvatska
vojska.bezgresne@gmail.com
www.vojska-bezgresne.com

OIB:
18296769369

CIJENA:
Časopis se dijeli besplatno

**BROJ I NAZIV
ŽIRO-RAČUNA:**
Oni koji žele pomoći
apostolat Bezgrešne,
prilog mogu uplatiti:
IBAN:
HR272360001101734905

**GRAFIČKA PRIPREMA
I DIZAJN:**
Veritas - Glasnik
sv. Antuna Padovanskoga
Sveti Duh 33,
10000 Zagreb, Hrvatska
(01) 3777-127
www.veritas.hr

GRAFIČKO OBLIKOVANJE:
Ivica Beljan

LEKTURA:
Martina Horvat

TISAK:
"Denona d.o.o.",
Zagreb, Getaldičeva 1

ISSN: 1845-0253

SADRŽAJ

O. ZDRAVKO TUBA:
UVODNIK 3

SVETOST – POZIV I ZADATAK
40. OBLJETNICA OD
PROGLAŠENJA SVETIM MAKSIMILIJANA
M. KOLBEA 1982. – 2022. 6

O. MILJENKO HONTIĆ:
KAKO DANAS SHVAĆAMO
POJAM SVETOSTI? 10

SVEĆENIK PO UZORU
NA SVJEDOKA LJUBAVI
SV. MAKSIMILIJANA KOLBEA 12

O. IVAN BRADARIĆ:
BEZGREŠNO SRCE MARIJINO
ČE TRIJUMFIRATI! 15

MARIZELA ĆORMARKOVIĆ:
MARIJINI APOSTOLI LJUBAVI 20

OAZA BEZGREŠNE -
HRVATSKI NIEPOKALANÓW 22

O. ZDRAVKO TUBA:
OHRABRENI MARIJINIM ISKORAKOM 24

KOLBEOV RUŽARIJ 26

ODRŽAN ČETVRTI ANTUNOVSKI HOD MLADIH 32

RAZMATRANJA MOLITVENIH NAKANA
VOJSKE BEZGREŠNE 2022. 38

POSVETNA
MOLITVA BEZGREŠNOJ 44

Predragi čitatelji,
apostoli Vojske Bezgrešne,

u ovoj 2022. godini slavimo 40 godina od proglašenja svetim našega Maksimilijana M. Kolbea. Svijetli nam pred očima lik i djelo njegova života te po njegovu primjeru nastojimo živjeti povjerene nam dane u predanju Bezgrešnoj. Možda nas ponekad životne prilike dovedu u situaciju i razmišljanje kako smo svi u nekom obliku zatvora vlastita odabranja. Možda početak odabranog puta ne otkriva cilj, otkrivamo ga hodajući njime. Često se umorimo putujući jer nas iscrpljuju životne (ne)prilike koje ne znamo iskoristiti na pravi način.

Odabir nam može postati težak kada na njega gledamo samo ljudskim očima. Promatramo li odabir kao odaziv na Božji poziv, pogled na put pred nama dobiva novi sjaj koji dovodi Izvoru i daje da iz našeg života nastane duhovni spjev naše duše.

Sveti Maksimilijan opipljivo je doživio zatvor, zatvorenost zbog vlastita odabira, ali on nam svjedoči životom da je na situacije vlastita života gledao iz perspektive pogleda Bezgrešne. Odazvao se naš svetac i upravo radi toga odaziva slavimo njegovu svetost. Odaziva se Božjem pozivu na redovništvo i svećeništvo, na predanje Bezgrešnoj, na stvaranje Vojske Bezgrešne, na strpljivo podnošenje patnja i muka u zatvoru, konačno na darivanje života za oca obitelji. Da, Maksimilijan Kolbe je prepoznao Izvor života te je i dopustio da biseri s Izvora svijetle njegovim životom. Izdiže se iz toga Izvora sjaj njegove duše, duhovna pjesma pouzdanja u Bezgrešnu u čijim je rukama bio oruđe za osvajanje svijeta za Nju i Kraljevstvo Božje.

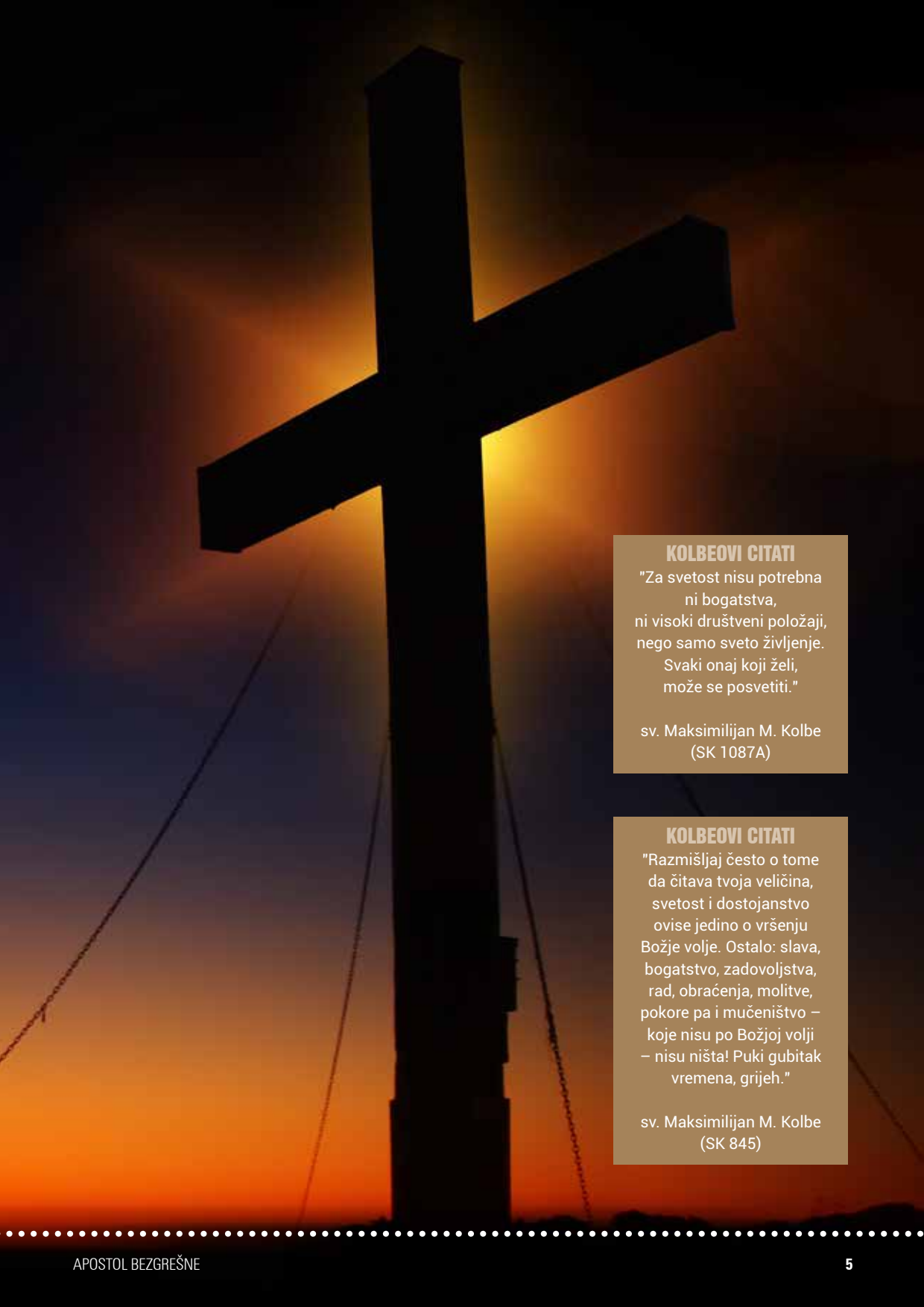
O njemu nam piše Raffaele Di Muro u svojoj knjizi "Maksimilijan Kolbe Trijumf ljubavi": "Sv. Maksimilijan je glavni lik jedne kristocentrične propovijedi jer želi prenijeti Kristovu ljubav za čovječanstvo. Ovu istinu želi živjeti radosno, ali je i dati, riječju ili pismom, onima koje susretne... Žrtva mučenika ljubavi nije plod trenutka žara, već rezultat stalnog nudenja svog života Bogu posredstvom Djevice. Cijelo njegovo postojanje je kontinuirano darivanje života zahvaljujući tajni posvećenja Bezgrešnoj. Svaki njegov trenutak je zalaganje za Kraljevstvo, u dubokom zajedništvu s Bezgrešnom, potpuno posvećen majčinskoj ljubavi Gospe. Neprestano biti stvar i vlasništvo Majke Božje pruža mu mogućnost progresivnog darivanja sebe sve do situacije kada je zahtijevao umrijeti umjesto oca jedne obitelji. Vrhunac darivanja je taj iz Auschwitzta, ali cijeli njegov duhovni put karakterizira stalan i velikodušan rast u pružanju sebe Svevišnjem, a posredovanjem Bezgrešne. Njegova herojska smrt je posljedica neprekidnog i

rastućeg darivanja. Svjedočenje sveca iz Auschwitzta tako doseže vrhunac kao posljedica stalne molitve, rada i patnje za Kraljevstvo, radi ispunjenja vlastitoga poziva i puta posvećenja."

**ZAHVALNI BOGU I BEZGREŠNOJ
NA OVOM PRIMJERU PREDANJA
I POSVEĆENJA STAVLJAMO SE
U NJEZINE RUKU ZAHVALNI ZA DAR
SVETOGA ŽIVOTA NAŠEGA
MAKSIMILIJANA M. KOLBEA.**

o. Zdravko Tuba, nacionalni
asistent MI – Vojske Bezgrešne
i urednik *Apostola Bezgrešne*

KOLBEOVI CITATI

"Za svetost nisu potrebna ni bogatstva, ni visoki društveni položaji, nego samo sveto življenje. Svaki onaj koji želi, može se posvetiti."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 1087A)

KOLBEOVI CITATI

"Razmišljaj često o tome da čitava tvoja veličina, svetost i dostojanstvo ovise jedino o vršenju Božje volje. Ostalo: slava, bogatstvo, zadovoljstva, rad, obraćenja, molitve, pokore pa i mučeništvo – koje nisu po Božjoj volji – nisu ništa! Puki gubitak vremena, grijeh."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 845)

SVETOST – POZIVI I ZADATAK

**40. OBLJETNICA OD PROGLAŠENJA SVETIM
MAKSIMILIJANA M. KOLBEA 1982. – 2022.**

MORAM BITI ŠTO VEĆI SVETAC

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 850)

Naš se svetac odazvao te je i izvršio zadatak. Kako? Piše nam u pismu: "Nije na nama željeti prije nego to Bezgrešna poželi" (SK 1073).

Poznavati sebe znači poznavati i svoje želje. Što su želje? Koje su naše želje? Što sa željama koje imamo? Poznavati svoje bližnje (supruga, suprugu, djecu, prijatelja...) znači poznavati ono što on voli, što želi, o čemu razmišlja, čemu stremljenja njegovo srce... Mogli bismo o ovome razmišljati i pisati barem još nekoliko stranica, no usmjerimo se na lik Maksimilijana M. Kolbea koji je pred nama, koji je uz sva stremljenja svojega bića i želio... što? Mnogo toga. Kako to znamo? Upravo po njegovoj gore napisanoj misli želio je mnogo u samo jednoj želji: željeti ono što Bezgrešna želi: ništa prije Nje i ništa više od Nje. To je poziv i zadatak i svakoga od nas: željeti želje Bezgrešne i njih ostvarivati, ispunjavati... Kolbe nam u tome može pomoći svojim zagovorom. Razmatrajući njegove tekstove, posebno o svetosti, i moleći

tako nam dragu molitvu krunice na putu smo ispunjavanja želja same Bezgrešne, na putu smo vlastita posvećenja, ostvarenja poslanja članova Vojske Bezgrešne da jesmo sredstvo i oruđe u rukama Bezgrešne.

SVETOST

Spisi II, pismo 903.

Čovjek po naravi teži savršenosti, ne samo tjelesnoj i umnoj, nego i moralnoj. I u povijesti čovječanstva posvuda susrećemo ljude za koje se smatra da su veći ne samo od običnog mnoštva, nego i od učenih, tzv. "svece".

Nakon pada praroditelja, zamračeni um nije mogao pronaći jasan put do duhovne savršenosti, a ni oslabljena volja nije imala dovoljno snage kročiti njime sve do herojstva. Iz toga proizlazi nejasno i krivo tumačenje pojma svetosti.

Već su kineski filozofi razlikovali ljude "koji žive po uzoru na duhove" i stavljali ih ponad mudraca. Ova svetost, koja se temelji na strogoj ispunjavanju božanskih zakona, tj. savršenosti i istine, imala je čisto prirodni karakter.

Grci su bolje zamišljali svetost. Makar su krepost smatrali za nešto naravno, ipak su svetost smatrali približavanjem božanstvu, a Platon u dijalogu *Euthyphron* iznosi da je svetost mila božanstvu upravo stoga što je svetost. Čak je osjetljivi Epikur pisao knjige: *O sve-*

tosti i pobožnosti prema bogovima...

U Starom zavjetu pojam svetosti tijesno se povezuje uz shvaćanje Boga. Tako primjerice u Levitskom zakoniku čitamo: "Budite mi dakle sveti, jer sam ja, Gospodin, svet; ja sam vas odvojio od tih naroda da budete moji" (Lev 20, 26), a u Drugoj knjizi o Kraljevima: "Evo, znam i vidim da je svet onaj čovjek Božji" (2 Kr 4, 9). – Ali ni tu svetost nije savršena.

Tek je Krist Gospodin, došavši na svijet, ljudima pokazao primjerom i riječju put do istinske svetosti. Njena bit je ljubav prema Bogu sve do heroizma. Značajka – vršenje Božje volje, posebno sadržane u Božjim i crkvenim zapovijedima, te u staleškim dužnostima. Sredstva – neprestano bdjeti nad sobom i tako spoznavati vlastite slabosti i svladavati ih; usađivati kreposti, njegovati ih i razvijati do izvanrednog stupnja – te molitva kojom duša zadobiva nadnaravne Božje milosti, nužne za duhovno napredovanje. Kod svih svetaca ona zauzima prvo mjesto. Njezini najvažniji stupnjevi – usmena molitva, razmatranje i kontemplacija. U ovoj posljednjoj Gospodin Bog često privlači dušu k sebi te ona, obasjana nadzemaljskim svjetlom i raspaljena ljubavlju upada u zanos, koji nema ništa zajedničko s naravnim zanosom. Međutim, to nije nužno potrebno za svetost.

Papa emeritus Benedikt XIV. piše: "Za kanonizaciju slugu Božjega do-

voljno je imati dokaze da je živio uzvišene i junačke kreposti i tako stekao uvjete odgovarajuće mogućnostima i staležu njegove osobe". Otuda također, kako kaže Henryk Joly: "Crkva je u popis svetaca ubrojila ne samo redovnike uz kneževe i kneginje, kraljeve i kraljice, careve i carice, nego i prodavače, učitelje, vrtlare, zemljoradnike, pastire i pastirice, odvjetnike i liječnike, rizničare i službenike, prosjake i slugu, obrtnike, krojače, tesare i kovače!"

Pogrešno je opće rašireno mišljenje da su se sveci razlikovali od nas. I oni su proživljavali kušnje, padali i ustajali, i njih je često tištala žalost, slabost i paralizirala nevoljkost. Svjesni Spasiteljevih ri-

ječi: "Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa." (Iv 15, 5) i onih Pavlovih: "Sve mogu u Onome koji me jača!" (Fil 4, 13) – nisu se pouzdavali u sebe, nego su sve pouzdanje

KOLBEOVI CITATI

"Do svetosti se dolazi svakodnevnim umiranjem sebi. Kad je teško, potrebno se obratiti Bezgrešnoj. Ona uči kako se to radi i daje snagu to i izvršiti."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 1124C)

stavljali u Boga. Ponižavali su se nakon pada, iskreno se kajali, čistili dušu u sakramentu pomirenja, i potom se s još većim žarom prihvaćali posla. I tako su im padovi postajali stepenica prema višoj savršenosti. Kada je sv. Skolastika upitala svoga brata, sv. Benedikta, što je potrebno da bi se postigla svetost, dobila je odgovor: "Treba htjeti."

NARUČITE KNJIGU:

VERITAS - GLASNIK
SV. ANTUNA PADOVANSKOGA
SVETI DUH 33, 10 000 ZAGREB
(01) 3777-125

ured@veritas.hr - www.veritas.hr

30 kn
+ poštarina

Raffaele Di Muro
MAKSIMILIJAN KOLBE. TRIJUMF LJUBAVI

Povodom 75. obljetnice mučeništva sv. Maksimilijana Kolbea i stogodišnjice Vojske Bezgrešne, marijanskog udruženja koje je ovaj svetac osnovao, Raffaele Di Muro, duhovni asistent međunarodnog pokreta Vojske Bezgrešne, želio je pokloniti čitatelju kratko i razumljivo djelo u kojemu je iznesena studija o glavnim crtama duhovnog iskustva poljskog mučenika sv. Maksimilijana Kolbea, koji je trijumfalnom gestom ljubavi svijet ostavio bez daha. Predgovor knjizi napisao je bivši pročelnik Kongregacije za kauze svetaca José Saraiva Martinis, a na talijanskom izdala Vatikanska izdavačka kuća.

Knjiga sadrži 168 stranica.

KAKO DANAS SHVAĆAMO POJAM SVETOSTI?

Piše: o. Miljenko Hontić

Često kad se govori o svetosti i općenito o svecima, u napasti smo pomisliti kako su to bili neki izvanredni ljudi (gotovo "izvanzemaljci"), koji nisu imali probleme i nedostatke kakve imamo mi danas i da nam se svetost može učiniti kao nešto što je samo za neke posebne osobe. Međutim, ako čitamo životopise svetaca, onda možemo primijetiti da su i oni bili samo obični ljudi kao što smo i mi, sa svim svojim nedostacima i ograničenjima jer i oni su grijeshili, ispovijedali se i kajali za svoje grijeh. Zato je uvijek važno iznova si posvijestiti da svetost nije poziv na bezgrešnost, nepogrešivost i apsolutno savršenstvo, ali svijest da smo svi pozvani na svetost uvelike nam pomaže da manje grijeshimo i da postanemo savršeniji. Znamo, međutim, da na zemlji nikad nećemo doseći apsolutnu savršenost i bezgrešnost jer takve nas Bog nije ni stvorio. Jedino je Blažena Djevica Marija imala tu milost da bude bezgrešna već od samog začeća. Mi, ljudi, ovdje na zemlji pozvani smo rasti u svetosti.

Na jednom mjestu sv. Maksimilijan Kolbe daje nam savjet kako je moguće rasti u svetosti. On kaže: "Do svetosti se dolazi svakodnevnim umiranjem sebi. Kad je teško, potrebno se obratiti Bezgrešnoj. Ona uči kako se to radi i daje snagu to i izvršiti", (SK 1124C).

U ovoj rečenici sv. Maksimilijan nam daje najprije "recept" po kojem se ostvaruje svetost. To je nešto što se događa u našoj svakodnevici i na čemu se radi postojano. Vjerojatno je ova njegova tvrdnja bila nadahnuta citatom iz Matejeva evanđelja gdje Isus govori što je potrebno da bi ga se moglo nasljeđovati. Naime, tamo čitamo: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga" (Mt 16,24–25). Izgubiti život poradi Krista ne znači da trebamo mrziti svoj život, nego nastojati živjeti po Njegovu primjeru. On je, kako znamo, darovao svoj život za spasenje svega svijeta. Umro je na križu da bismo mi postigli vječni

život. Drugim riječima, to znači dati svome životu pravi smisao da bi on mogao donijeti prave plodove – plodove koji ostaju za vječnost. Na tom tragu je i ona sv. Pavla, iz poslanice Kološanima gdje nas on poziva: "Usmrтите, dakle, ono što je u vašem tijelu zemaljsko: bludnost, nečistoću, požudu, zle želje i lakomstvo..." To je, kako kaže, na drugom mjestu, taj stari čovjek koji treba umrijeti da bi zaživio otkupljeni i oslobođeni čovjek. Ili, možda još jasnije rečeno, potrebno je u svome životu stvarati prostor za ono Božje u nama, za sveto.

Iako mi kao dobri kršćani sve to već znamo, često nam je to teško ostvarivo. Drugim riječima, nije lako svakodnevno se umirati. Taj stari čovjek i njegove sklonosti snažno su prisutne u našim mislima, riječima i djelima. Naime, živimo u svijetu koji stavlja naglasak na tu vanjsku pojavnost, na tijelo i trajno nas bombardira porukama kako je važno čuvati svoj dobar izgled, produžiti mladost i nastojati si ugadati. I naravno da je onda teško u takvu ozračju živjeti evan-

đeoske vrijednosti i napredovati u svetosti. Zato nam sv. Maksimilijan daje savjet: "Kad je to teško, potrebno se obratiti Bezgrešnoj", jer kako dalje nastavlja; "Ona nas uči kako se to radi i daje snagu to i izvršiti".

Eto, bilo bi dobro prihvatiti ovaj savjet sv. Maksimilijana, posebno kad nam je u životu teško, kad ne shvaćamo to umiranje sebi i još teže ga ostvarujemo. Obratiti se Bezgrešnoj prije svega važno je zbog toga jer nam je Ona najizvrsniji primjer sveta života. Jedna od glavnih karakteristika života Blažene Djevice Marije, bilo je Njezino potpuno predanje Božjem planu, Njezin: "Neka mi bude po riječi tvojoj". To prihvaćanje Božje volje u svojem svakodnevnom životu zapravo je svetost. Možda je to i najljepša i najkonkretnija definicija svetosti: "Svetost jednako vršenje

Božje volje" i još kad dodamo "na Marijin način", onda smo sigurni da je definicija posve točna.

Zanimljivo je koliko je sv. Maksimilijanu bitno vršenje Božje volje. On na jednom drugom mjestu to izriče ovako: "Razmišljaj često o tome da čitava tvoja veličina, svetost i dostojanstvo ovise jedino o vršenju Božje volje. Ostalo: slava, bogatstvo, zadovoljstva, rad, obraćenja, molitve, pokore pa i mučeništvo – koje nisu po Božjoj volji – nisu ništa! Puki gubitak vremena, grijeh." (SK, 845).

Da bismo i mi stvarno vršili Božju volju, Blažena Djevica Marija nije nam samo primjer, nego je i naša vjerna pomoćnica i brižna Majka. Lijepo nam govori sv. Maksimi-

lijan: "Jedina želja Bezgrešne je uzdići naš duhovni život na visine svetosti" (SK 1128), a to znači da nam želi pomoći postići pravi cilj svojega života da budemo prava slika Božja i da doživimo puninu radosti djece Božje. Uostalom, što bi drugo naša nebeska Majka mogla poželjeti svojoj djeci nego da budu sretna, da se ne izgube i da se spase. Stoga uđimo u školu i stavimo se pod zaštitu Bezgrešne Djevice jer što budemo više s Njom povezani, i sami ćemo joj postajati sličniji. Ona će nas tako moći još više pratiti i pomagati na putu svakodnevnog posvećenja, a time ćemo s Njom sudjelovati u dolasku kraljevstva Božjega u ovaj svijet u kojem živimo te ga činiti ljepšim i boljim.

SVEĆENIK PO UZORU NA SVJEDOKA LJUBAVI SV. MAKSIMILIJANA KOLBEA

Preuzeto: Facebook - Župa sv. Antuna Padovanskog

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić zaredio je 28. svibnja 2022. dvojicu đakona franjevača konventualaca za svećenike: fra Zvonimira Pervana i fra Franju Čolakovca. Mnogi su za redenike molili u Župi sv. Ivana XXIII., dok su drugi to činili u svetištu sv. Antuna Padovanskog u Padovi. Fra Franjo je 29. svibnja predslavio svetu misu u Župi sv. Antuna Padovanskog

na Svetom Duhu, a fra Zvonimir je propovijedao. Donosimo dio njegove propovijedi: "Ja sam katolički svećenik" – tim riječima sv. Maksimilijan M. Kolbe obratio se zapovjedniku zloglasnog logora Auschwitz, kada je istupio pred njega želeći darovati život za Franju Gajowniczeka, koji je bio jedan od desetorice koji su morali umrijeti zbog jednog odbjeglog zatvorenika. Kada je čuo krik i vapaj Franje Gajowniczeka, fratar Kolbe se odvažio i potaknut jakošću Duha Božjega rekao da želi umrijeti umjesto toga čovjeka. Kada ga je zloglasni zapovjednik pitao tko je, Kolbe je odgovorio: "Ja sam katolički svećenik". Na te riječi, kažu svjedoci događaja, nastao je muk među prisutnim nacistima koji su svakodnevno bučno provodili teror u koncentracijskom logoru. Međutim, to nisu bile samo riječi, to je bila snaga jednoga života utemeljenog i nazidanog na Kristu. Braćo i sestre, danas Crkva pred nas stavlja liturgijska čitanja koja govore upravo o toj ljubavi koja dolazi od Boga i koja nas nuka da svjedočimo da smo Božji.

Prvo čitanje izvještaj je o mučeništvu sv. Stjepana, prvog mučenika za Krista. Stjepanovo svjedočanstvo bilo je poticaj brojnim kršćanima poslije koji se nisu bojali reći da su Kristovi učenici i nasljedovatelji. Ni pod cijenu smrti! Baš kao Kristov junak s početka propovijedi – Kolbe – franjevac konventualac koji je živio u nama bliskoj povijesti obilježenoj dramatičnim do-

gađajima. On je darovao svoj život za oca jedne obitelji, a to je vrhunac ljubavi, i to one ljubavi koja dolazi jedino od Boga. To je ljubav o kojoj nam danas govori Evanđelje, ljubav koja se ne postiže ljudskim snagama, "od danas do sutra", nego je plod besplatne i neograničene Božje milosti i čovjekove suradnje s tom milošću...

Kristovi učenici – svjedoci vjere u Isusa Krista – napajaju se na Izvoru žive vode. Autentična Kristova učenika i svjedoka, tj. autentična kršćanina obilježava nepresušna potreba doći na Izvor, napajati se na Izvoru žive vode koja struji u vječnost. Knjiga Otkrivenja danas nas potiče: "Tko je žedan, neka dođe; tko hoće, neka zahvati vode života zadava! Svjedok za sve ovo govori: "Da, dolazim ubrzo! Amen! Dođi, Gospodine Isuse!" Izvor je tu – Isus prisutan u Euharistiji, u sakramentu pomirenja, u svim sakramentima. Svima nam je "na dohvat ruke", ali Otac nebeski nam

ostavlja svima punu slobodu da biramo želimo li se napajati na tom Izvoru koji nas napaja za vječnost i utažuje našu žeđ duše ili pak tražimo i napajamo se na izvorima ovozemnih strasti i užitaka koji nas mame, ali nikako da utaže žeđ duše, štoviše uvlače nas u vrtlog iz kojega sami ne znamo i ne možemo izaći.

Današnje Evanđelje donosi nam i važnu odliku autentičnog svjedoka vjere u Krista, a to je da teži jedinstvu s Bogom i braćom. Isus izriče molitvu Ocu nebeskom koja je izraz njegova jedinstva s Ocem i u kojoj moli da i mi budemo dionici i svjedoci toga Božjeg jedinstva. Isus moli Oca za nas ovako: "Da budu jedno kao što smo mi jedno – ja u njima i ti u meni, da tako budu savršeno jedno da svijet upozna da si me ti poslao i ljubio njih kao što si mene ljubio." Riječi tako jednostavne, a opet tako duboke i bogate. Gdje je Otac? Otac je u Sinu Isusu Kristu. A gdje

je Sin? Sin, tj. Isus je u nama, kao što sam kaže u ovoj molitvi. Gdje je, dakle, Bog najvidljiviji? U nama. Upravo je to ta velika odgovornost koja nam je dana na krštenju, da Bog bude vidljiv u nama, da njegov život struji u nama, da On bude vidljiv u našem razmišljanju, govoru i djelovanju i da u konačnici budemo jedno s njime. To je puni smisao našeg života i postojanja, braćo i sestre. To je odnos ljubavi koji stvara jedinstvo s Bogom, a onda i s braćom i sestrama, tj. ljudima koje nam Bog stavlja na životni put.

Naš fra Celestin Tomić, poznati bibličar i fratar kreposna života, kaže ovako: "Svijet potiče čovjeka na samodostatnost, Krist uči da je život u međuovisnosti i otvorenosti, da svi budu jedno." Mi kršćani – u bilo kojem staležu – moramo biti svjesni da ne možemo sami. Moramo se osloniti prvenstveno na Boga, ali i na one koje nam Bog stavlja na životni put – u župi, na

radnom mjestu, u školi... Ako želimo da nešto uspije, da bude blagoslovljeno, onda moramo oslušivati Boga i jedni druge. U suprotnom naši pothvati su osuđeni na propast.

Kako postati svjedok, kako ostvariti jedinstvo s Bogom koje onda uzrokuje jedinstvo s braćom i sestrama? Odgovor je jednostavan, ali istovremeno i zahtjevan – susrećući se s Isusom, ljubeći Isusa, prijateljujući s Isusom u molitvi, ostvarujući intiman odnos zajedništva s Isusom koji zahvaća čitav naš život. To je put svetosti na

koji je pozvan svaki kršćanin. Put koji su prošli Kristovi junaci koje smo spomenuli sv. Stjepan, sv. Maksimilijan Kolbe i svi drugi koji uživaju vječnost. U svojoj propovijedi prilikom svećeničkog ređenja kardinal Bozanić je kazao: "Svetost dolazi od Boga koji je jedini svet i koji nas prvi ljubi. Čovjekova svetost nije odsutnost grijeha. Tko bi tada mogao postići svetost? Svetost se postiže, u svetosti se napreduje, prihvaćanjem Krista – i to sada. To vječno sada traje u Bogu. Ono se neprestano događa između Boga i čovjeka po Isusu Kris-

tu u Duhu Svetom. Tu su smještene kršćanski pozivi, a posebno poziv u ministerijalno svećeništvo." To ministerijalno svećeništvo jučer smo primili nas, devetnaest mladića, među ostalima, fra Franjo i ja. To je dar Božji i dar Crkve nama, a u taj dar utkane su i vaše molitve, i vaša potpora i ohrabrenja. Zato je ovo i prigoda da zahvalimo našim obiteljima, rodbini, braći fratrima, dobročiniteljima, vama vjericima...

**HVALA VAM, DRAGI NAŠI,
NA SVEMU!**

SVETI MAKSIMILIJAN KOLBE
I DUHOVNA OFENZIVA VOJSKE BEZGREŠNE

BEZGREŠNO SRCE MARIJINO ĆE TRIJUMFIRATI!

Piše: o. Ivan Bradarić

Mnogo je znakova, koincidencija i poveznica, slučajnih ili namjernih koje povezuju sv. Maksimilijana Kolbea, njegovu Vojsku Bezgrešne, poruke Gospe iz Lurda i Fatime, s današnjim aktualnim društvenim trenutkom. U ovom prilogu želim se osvrnuti na neke od njih, osobito na vezu osnutka Vojske Bezgrešne i Marijina ukazanja u Fatimi, i pokušati ući u Kolbeov pomalo proročanski duh, kao i sposobnost čitanja znakova vremena.

Vojna invazija Rusije na Ukrajinu ponajprije nas rastužuje, zgraža i plaši. Rastužuje zbog činjenice da čovjek ponovno bez imalo srama otkriva svoju golotinju i nemoć da načini odmak dalje od početka, od prvoga pada. Rušiteljska i destruktivna snaga kojom brat nastupa protiv svojega brata je zastrašujuća i, kao u slučaju prve biblijske braće, svršava bratoubojstvom. Ne jednoga, nego na tisuće mrtvih. Zatim, sada već možemo govoriti i o milijunima raseljenih i izbjeglih; razrušena i spaljena naselja, veliki gradovi, oskvrnjene i porušene crkve, razoreni kulturni spomenici... plod su mržnje koja se rodi u čovjekovu srcu a razara duhovno i materijalno. Ono što je stoljećima građeno: ceste i zgrade, ali i ljudski odnosi i prijateljstva, znanost i kulturna baština, sve nestaje pred rigajućom vatrom i terorom paklene zvijeri – one metalne u obliku aviona, tenka ili razornih raketa, ali i one nevidljive koja se samo koristi slabošću i naivnošću grešnoga čovjeka. Zastrašuje, kako rekoh, jer se pred našim očima Zli pokazuje u svoj svojoj moći i zloći.

ČITAJUĆI ZNAKOVE - JE LI KOLBE SVE OVO PREDVIDIO?

Prije nekoliko godina obilježili smo stotu obljetnicu od osnutka Vojske Bezgrešne. Sasvim je sigurno da je i kod Maksimilijana Kolbe znanje o pogubnosti grijeha i snazi milosti raslo i sazrijevalo, intelektualno i duhovno, iskustveno i spoznajno. Da bi se na ispravan način suočio s problemom zla u

svijetu, on uočava dvije potrebe: potrebno je obnoviti Crkvu preko obnove svojega Reda, a tim putem potom treba obnoviti svijet.

Jasno vidi razornu moć koju neprijatelj posjeduje. To ga ne impresionira i ne straši jer zna da vjernici na raspolaganju imaju jaču silu koja je i danas sposobna stvarati čuda. On je duboko zagledan u Bezgrešnu, i to još od svojega djetinjstva. Razmišlja uvijek na taj način: Bog može čovjeka učiniti bezgrešnim, a onda tim putem, i grešnika i ljutog neprijatelja, može privesti k milosti.

POTREBNA JE ORGANIZACIJA

Nije dobro da čovjek bude sam (Post 2, 18). Tako bismo mogli reći

i u ovom slučaju. Čovjeku je potrebna pomoć, onakvih kao on. Za ovako širok nastup, kakav vidi ovaj vizionar, potrebna je čvrsta organizacija. Sigurno ima još duša koje razmišljaju, vide i shvaćaju stvari kao i on.

Neprijatelj je organiziran, a njemu onda treba suprotstaviti organiziranu obranu, ili još bolje, zašto ne: duhovnu ofenzivu. *Kraljevstvo Božje osvajaju siloviti* (Mt 11, 12). Vojsci treba sučeliti vojsku. Ne civilnu zaštitu ili dobrovoljno vatrogasno društvo, nego elitu profesionalnih boraca, spremnih da idu do kraja.

Štit i oklop Kolbe nalazi u Čudotvornoj medaljici. Onoj koju je Bezgrešna ponudila, dapače, zahtijevala od mlade redovnice sv. Katarine Laboure 1830. godine u pariškoj

ulici Rue du Bac, da je izradi i širi. Ista ta medaljica je prije točno 75 godina zaštitila Alfonsa Ratisbo-nea u Rimu 1842. u poznatoj crkvi sant' Andrea delle fratte.

Danima je molio, promatrao svoju subraču i odabrao šestoricu: dva Rumunja i četvoricu Talijana. Osnovana je Vojska Bezgrešne. Bilo je to znakovitog datuma, 16. listopada 1917.

ŠTO JE, DAKLE, NUŽNO?

Kršćanska duhovnost često naglašava pojam: borba. Dakako, misli se prvenstveno na borbu protiv zlih sklonosti i nagnuća, protiv grijeha. Brojna su duhovna i asketska djela napisana s naslovom koji poziva na borbu: "Duhovni boj", "Bor-

ba protiv Zloga", "Jačanje kreposti", "Borba se za vjeru"... Međutim, borba je ovdje pod okriljem Nepobjedive, Bezgrešne, koja petom glavu zmiji satire kako nam otkriva Knjiga otkrivenja.

Zna Kolbe da neprijatelj nije čovjek, da se ne treba boriti protiv ljudi, nego protiv zla u svijetu, protiv grijeha koji se nastanio u svijetu i u ljudima. Đavao nije tek zabavni negativni akcijski lik iz filмова ili romana. Istina, malo pokatkad zastraši, ali u biti se uvijek često pokazuje kao nešto simpatično i privlačno. Čovjeka zanese, ponese i svlada, gotovo da bi se sprijateljio s njime.

Grieh je uzrok nezadovoljstva, nemira, podjela, mržnji, ratova. Zato se protiv grijeha treba boriti, a sredstva za borbu su sva koja su

dopuštena. Kolbe će izabrati medije, tisak. Grieh se ne pobjeđuje površnošću, nego bezgrešnošću; ne na kratke staze, nego za stalno. Sotona neprestano organizira svoju vojsku. Ili, kako reče sv. Petar: *kao ričući lav obilazi, tražeći koga da proždre* (1Pt 5, 8). Neprestano obilazi.

KOJA JE KOLBEOVA STRATEGIJA?

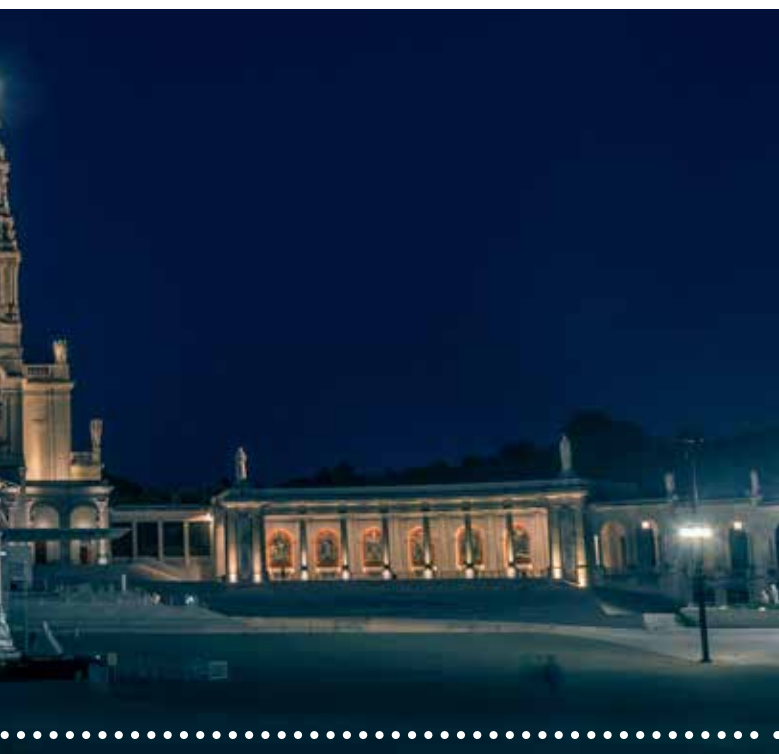
Čovjeku treba vratiti svijest o njegovu porijeklu. Treba ga divinizarati. Čovjek je stvoren da se neprestano ogleda prema slici po kojoj je stvoren: *na sliku Božju On ga stvori* (Post 1, 27). Ne da postane Bog, nego da se vrati Bogu, svome počelu. Bezgrešna je dokaz da je to moguće. Ona je model i dokaz čovjekovih mogućnosti i granica. Ona je puna milosti, zaslugom svojega Sina, puna milosti za nas.

ŠTO TREBA ČINITI ČOVJEK?

Neprestano se zauzimati za ovaj svijet da se u njemu širi Kraljevstvo njezina Sina, pridobivajući što više ljudi za Njezino Prečisto Srce. Zato, prvi uvjet je približiti se njezinu Srcu i posvetiti se Bezgrešnoj.

TAMO GDJE NEBO LJUBI ZEMLJU DOGODIO SE ZNAK

Paralelno, u isto vrijeme kada Maksimilijan Kolbe osniva svoju Vojsku, na jednom drugom mjestu, događa se posjet s neba. U neznatnom i svijetu potpuno ne-

poznatom mjestu u Portugalu, u Cova da Irija pored Fatime, Blažena Djevica Marija javlja se dječici: Luciji, Franji i Jacinti. Prvo ukazanje dogodilo se 13. svibnja 1917. godine. Kad bih želio jako pojednostaviti, mogao bih ovako reći: nakon upoznavanja i mjesečnih ukazanja svakog trinaestog dana u mjesecu, uskoro uz puno radoznalosti goleme mase od sedamdesetak tisuća ljudi, na istoj toj poljani mjeseca listopada 1917. u svome posljednjem ukazanju djeci, Gospa se na čudesan način očituje svima. Hoće li na sve ostaviti isti dojam? Ne znamo, zasigurno ne. Znamo, ono što nas u ovoj temi zanima, da su se čudesnim nebeskim silama povezali Fatima i Rim.

ŠTO TRAŽI GOSPA?

Nakon što su djeca u spranjskom viđenju vidjela pakao, Gospa ih je pozvala neka mole i od odgovornih osoba u Crkvi traže da se obrati Rusija. Točnije, da se Rusija posveti Prečistom Srcu Marijinu.

Ovo je Gospina poruka u kojoj traži posvećenje Rusije: "Vidjeli ste pakao kamo duše jadnih grešnika odlaze. Za njihov spas, Bog želi u svijetu uspostaviti pobožnost Bezgrešnom Srcu. Ako se učini ono što vam kažem, mnoge će se duše spasiti i bit će mir. Rat će završiti, ali ako ljudi ne prestanu vrijeđati Boga, izbit će gori. Kad ugledate noć obasjanu nepoznatim svjetlom, znajte da je to veliki znak dan vam od Boga da će kazniti svijet za zločine, ratom, gladu i progonima Crkve i Svetog Oca. Da to spri-

ječim, ja ću doći zatražiti posvećenje Rusije mom Bezgrešnom Srcu i pričest na prve subote, kao naknadu za grijeh. Ako se obrati pažnja na moje zahtjeve, Rusija će se obratiti i bit će mir, ako ne, ona će proširiti svoje zablude po cijelom svijetu, izazivajući ratove i progone Crkve. Dobri će podnijeti mučeništvo, Sveti Otac će morati mnogo prepatiti; razne nacije bit će uništene. Na kraju će pobijediti moje Bezgrešno Srce."

ŠTO ŽELI MAKSIMILIJAN?

Njegova je želja, kako smo već rekli, posveta cijeloga svijeta Bezgrešnoj. Ne samo Rusije. Već tamo od 1932. sanjao je o izdavanju "Viteza Bezgrešne" i na ruskom jeziku. Godine 1937. svečano je proslavljena deseta obljetnica uspostave samostana Niepokalanów i dvadeseta obljetnica osnutka Vojske Bezgrešne. Za tu prigodu i na tu temu održao je predavanje. Rekao je doslovno ovo: "Nije san i nije daleko dan kad će kip Bezgrešne, zaslugom svojih bojovnika, kraljevati u srcu Moskve! Slično je ponovio i jednome od suosnivatelja Vojske Bezgrešne ocu Pignalberiju nekoliko dana prije toga i dodao: "Prije toga potrebna je kušnja krvi!"

Teško je znati na što je Kolbe točno mislio, je li na rat? Svakako, rat je došao, krv je potekla, a kip Bezgrešne ne kraljuje javno u Moskvi. Je li Kolbe pogriješio u procjeni? Ne znamo, ali nas ovo potiče da dodatno razmislimo. Ovdje naglašavam samo činjenicu da je Zlo oko nas, da nas zavodi i skre-

će na krivi put, malo-pomalo, do zastrašujućih scenarija koje promatramo upravo ovih dana te se pitamo: je li to ta slika? Ostvaruje li se proročanstvo upravo pred našim očima?

NEKOLIKO NAGLASAKA

Marijina ukazanja u Fatimi i utemeljenje Vojske Bezgrešne povezane su strateškim projektom i proročanstvom koje Gospa stoljećima vodi i planira.

- Iako sv. Maksimilijan Kolbe toga nije bio svjestan, jer to niti nije mogao znati, utemeljenje njegove Vojske je blisko povezano s fatimskim ukazanjem. Sasvim je evidentno, a to i Maksimilijan prati, još od ukazanja Djevice u Parizu (Rue du Bac, 1830) da je plan Blažene Djevice podsjetiti ljude na Božju istinitost, na blizinu njezina majčinskoga srca ljudima, kao i problema ignoriranja Božje volje.
- Prigodom Gospina ukazanja 13. srpnja Bezgrešna otkriva užas pakla koji ljudi sami odabiru za svu vječnost zbog svojega lošeg puta. Ukazuje također i na sredstva kojima se to može izbjeći: molitva (osobito sveta krunica), post, pokora, pobožnost Prečistome Srcu Marijinu.
- Jedva tri dana nakon posljednjeg Marijina ukazanja u Fatimi, 16. listopada, u Rimu Maksimilijan osniva svoju Vojsku. Dodajmo još i ovo: to je blagdan sv. Margarete Marije Alacoque, redovnice koja je primila poruke Božanskoga Srca Isusova za svijet.

ŠTO KOLBE ZNA O FATIMI?

U Spisima sv. Maksimilijana Kolbea, o događajima u Fatimi nema nigdje niti spomena. Ako je i saznao ponešto o prvim ukaznjima, bile su to vjerojatno samo agencijske vijesti. O ovom zadnjem ukazanju i znaku sigurno nije mogao znati ni slova, a ipak, zaključak poslanja Kolbeove vojske je identičan onome fatimskih ukazanja: "Bezgrešno srce Marijino će trijumfirati!"

Dva kratka citata na samom početku Statuta VB: "Ona će ti glavu satirati" (Post 3,15) i "Sve si hereze na cijelom svijetu sama uništila" (Časoslov BDM) otkrivaju svrhu VB. Zato, članovi VB se posvećuju bez pridržaja, potpuno, jer silno vjeruju u sadržaj tih rečenica, da će Bezgrešna i u ovom vremenu kada se dižu i uznemiruju sile zla, također nadvladati.

Ovdje nadodajem još i molitvu koju je Gospa otkrila fatimskim vidiocima: "Moj Isuse, oprosti nam naše grijeha, očuvaj nas od paklenoga ognja, dovedi u raj sve duše, a osobito one kojima je najpotrebnije tvoje milosrđe". Neki su se kasnije pitali: koje su to duše najpotrebnije Božjega milosrđa? Čini se da odgovor na to pitanje daje molitva s medaljice: "O, Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas koji se tebi utječemo i za sve one koji se tebi ne utječu, a naročito za neprijatelje svete Crkve i za sve one koji su tebi preporučeni". Nisu slabi, pa ni grešnici najpotrebniji Božjega milosrđa, nego oholi, pre-

potentni, mrzitelji istine o Bogu koju ispovijeda njegova Crkva, oni koji se hrane svojom zločestoćom. Umanjenje ili neutraliziranje njihove djelatnosti i obraćenje njihova srca događa se snagom i zagovorom Prečistog Srca Marijina. Čini se da je upravo to prvi i glavni cilj.

ZAKLJUČAK

Možda se može ustvrditi da je Vojska Bezgrešne prvi vidljivi plod Crkve nakon fatimskih ukazanja i da je sv. Maksimilijan Kolbe jedan od omiljenih sredstava tog velikog pastoralnog plana koji je Gospa jasno odredila u Cova da Iria 1917.

Sve je još uvijek aktualno, a Kolbeova Vojska Bezgrešne je tu da odgovori tom izazovnom pozivu i privilegiju koji joj je darovan.

Papa Benedikt XVI. koji je među najpupćenijima po pitanju sadržaja i tumačenja fatimskih tajni, tijekom svojega pastoralnoga pohoda Portugalu 2010. godine u Fatimi je izjavio: "Zavaravaju se oni koji pomišljaju da je misija proročanstva iz Fatime zaključena!"

O tome hoće li se ostvariti Kolbeovo proročanstvo: "Nije san i nije daleko dan kad će kip Bezgrešne, zaslugom svojih bojovnika, kraljevati u srcu Moskve!" i kada će svi narodi svijeta biti posvećeni Prečistom Srcu Marijinu, ne znamo. Znamo da smo svi pozvani na izgradnju boljega i Božjega svijeta: molitvom, pokorom, postom, osobnom posvetom i posvetom svijeta Prečistom Srcu Marijinu, a u tom smislu i Rusije i u vidljivom, pa i u materijalnoj prisutnosti kipa usred Moskve.

MARIJINI APOSTOLI LJUBAVI

Piše: Marizela Ćormarković

Mjesečni susreti Marijinih apostola ljubavi odvijaju se redovito u samostanu sv. Frane u gradu Cresu. Zajedno molimo, pjevamo, igramo se, učimo, družimo se i zahvaljujemo.

Poslanje malih apostola i ono što ih želimo naučiti kroz susrete je da mole da Marija njima i svima oko njih pokaže put do Boga Oca, Sina i Duha Svetoga. Pokazati važnost Marije u životu i uvijek se pozivati na Njezinu prisutnost, znati se osloniti na Majku, svjedočiti Božju ljubav gdje god se nalazili i u svakom trenutku života računati na Mariju.

Djeca su cvijeće svijeta i neba. Dječja srca su pupoljci koje treba zalijevati molitvom, Božjom riječju i odgajati u vjeri od najranije dobi, da ti maleni pupoljci rastu i otvaraju svoja srca Mariji i Bogu.

U svakoj dobi čovjeka ključnu ulogu uvijek ima srce. Srce je ključ vjere. Srce je uho i usta i udovi vjere. Svaka majka odgaja dijete na drugi način, ne postoje dvije majke na ovom svijetu koje na potpuno isti način odgajaju djecu. Postoji samo jedna majka koja odgaja djecu na isti način – naša Majka Marija. Marija nas odgaja da budemo hrabri i odvažni kršćani koji svjedoče svoju vjeru. Ako roditelje i djecu odgaja ista Majka, onda je to putovanje u istom smjeru s istim pogledom, pogledom u Nebo.

Mali Creski apostoli ovako pjevaju:

*"Po Mariji Isus nam dolazi,
otvorenog srca, s krunicom u ruci,
mi plovimo prema Božjoj luci!
Nosimo ljubav, radost i mir,
to je naš apostolski dir!"*

Dok postoje Marijini apostoli ljubavi, možemo biti sigurni da će Njezino Bezgrešno Srce trijumfirati i odvesti svakoga koji joj se obrati s vjerom i ljubavlju k Njezinom Sinu, Gospodinu našem Isusu Kristu!

OAZA BEZGREŠNE - HRVATSKI NIEPOKALANÓW

"Prije svega beskrajna hvala Bezgrešnoj za sve što čini u svom poljskom i u svom japanskom Niepokalanówu." sv. Maksimilijan Kolbe (SK 335)

"U Niepokalanówu je važno nastojati u jednom: svakog dana postajati sve više Bezgrešnin. Kada se to postigne, sve drugo će nam s Njome doći. Zato Crkva primjenjuje na Nju riječi Svetog pisma:

'A s njome su mi došla sva dobra' (Mudr 7,11; usp. Mt 6,33).

O, kako snažno želim ukorijeniti ovu istinu duboko u srce svakog koji diše duhom Niepokalanówa. O tome naime ovise čitav budući razvoj i snaga. U međusobnim razgovorima, kao i s novopridošlima u perivoj Bezgrešne, potrebno je pokretati takve terne, produbljivati ih i biti siguran da nikada neće biti dovoljno toga produbljivanja." sv. Maksimilijan Kolbe (SK 544)

Sveti Maksimilijan Kolbe osnovao je u Poljskoj Niepokalanów – grad organizirana života i rada na polju evangelizacije te ga je posvetio Bezgrešnoj.

Bilo je to mjesto predanja Bezgrešnoj, mjesto rada s Njom i za Nju.

Prepoznajući njegovu vrijednost, oslušujući Božju volju i predajući se Bezgrešnoj sa sigurnošću je rekao: "Nadam se da, uz pomoć Bezgrešne, ni jednu zemlju nećemo zaobići niti narod napustiti i da ćemo svugdje uspostaviti Vojsku Bezgrešne i njezinu središnjicu, Niepokalanów" (SK 662).

Veliki je san sv. Maksimilijana bio: "Osvojiti čitav svijet za Krista po Bezgrešnoj", ali i velika sigurnost: "Uostalom, Bezgrešna će, ako želi, ukloniti sve zapreke i stvoriti sebi Niepokalanówe u svakoj zemlji" (SK 397). Na tragu i ovoga povijesnog iskustva zajednici su potrebni apostoli i predstavnici koji će joj odano služiti.

U MARIJINOM SVETIŠTU U MOLVAMA NASTAJE NOVI NIEPOKALANÓW ZA HRVATSKI NAROD.

Duhovno – pastoralni centar "Oaza Bezgrešne" bit će mjesto koje će u Marijinu svetištu u Molvama otvoriti prostor za potrebite. Mjesto duhovne obnove i radosnog susretanja u cjelokupnom rastu, razvijanju i oblikovanju djece, mladih, obitelji i osoba u zrelim godinama. Bit će to mjesto "Punina života u oazi Bezgrešne" gdje će Marija privlačiti duše i dovesti ih Kristu darujući im milost vjere i ozdravljenja duha i tijela. Mjesto susreta i dnevnog klanjanja Bogu u Presvetom oltarskom sakramentu kako nam je naš sv. Maksimilijan preporučio: "Kako se više nije moglo djelovati na način i u opsegu kao ranije, utemeljitelj Niepokalanówa stavlja naglasak na 'skromnija' apostolska sredstva: molitvu i žrtvu. Uvodi cjelodnevno klanjanje pred presvetim oltarskim sakramentom. U svojim nagovorima prepunim brige za spasenje drugih i vjere u Božju providnost potiče na ustrajnost i pruža nadu u bolju budućnost"

(Spisi I, str. 35. Branitelj svih ljudi).

Zahvaljujemo svima koji su poslali svoj prilog i tako se uključili u izgradnju ovoga Božjega djela po Bezgrešnoj. Svi koji to žele svoj dobrovoljni prilog za Duhovno-pastoralni centar "Oaza Bezgrešne" mogu poslati na:

IBAN: HR2723600001101734905
opis – mail uplatitelja

Unaprijed zahvaljujemo svima na dobroti i otvorenosti, a zagovor Bezgrešne neka prati ovo lijepo djelo za kršćansko lice našega naroda po želji i molitvi sv. Maksimilijana M. Kolbea u istinskoj pravednosti i svesrdnoj zauzetosti te izgradnji zajednice evanđeoskog zanosa vječne ljubavi u svijetu i društvu.

OHRABRENI MARIJINIM ISKORAKOM

Piše: o. Zdravko Tuba

Marija – lik koji je pred nama. Promatramo je... Pokušavamo proniknuti Njezine dubine, i uvijek kao da smo ih dohvatili, ali nam se otvaraju novi predjeli. Nikad nismo dovoljno duboko ušli u tu nutarnju širini Marije – Žene i Majke koja nam je darovana. Bog je u Njoj stvorio nepregledna prostranstva svoje darovanosti u kojima nam se otkriva po Njoj samoj. Upoznajemo li Mariju, upoznajemo samoga Boga, Njegovu stvoriteljsku ljubav i darivanje. Upoznajemo li Njega, dolazimo do Žene koju nam je darovao. Marija – Žena – Majka – Dar, stoji pred svima nama, posebno ženama današnjeg vremena pred kojima je velik izazov. Kao da im je jednako kao i Mariji, i Ona je stajala pred izazovom vremena i Božjim zovom. Koji je to izazov vremena? Koji je to Božji zov?

Marija je pozvana na djevičastvo, na majčinstvo po Duhu Svetom, na život sa zaručnikom koji je po očim Djetetov, sve potpuno suprotno vremenu u kojem je živjela i običajima koji su postojali.

Žene danas žive u vremenu poticanja na mnogo toga što nije utkano u njihovo biće. Reći ćemo da nikada nije bilo zahtjevnije vrijeme za žene, iako je svako vrijeme zahtjevno za svakog čovjeka jer ga "izaziva" da u potpunosti bude čovjek i ispuni svoje poslanje.

Božji zov na iskorak od onoga uobičajenoga, uhodanog... Kako u Mariji ne prepoznati uzor Žene današnjoj ženi, uzor Majke današnjoj majci, uzor darivanja u vremenu koje vapi za istinskim darivanjem – darom u kojem se prepoznaje Darovatelj – Bog. Marijin nas iskorak ohrabruje.

Marija Majka, prihvaća Božji poziv na majčinstvo prema Njegovoj zamisli. Majčinstvo kako ga je Bog zamislio. Marija je zaštitnica i čuvarica života, promicateljica života darovana od Boga. U Njoj žene prepoznaju svoj poziv i svoje poslanje. U Njezinoj blizini primaju hrabrost za djelovanje poput Njezina djelovanja.

Marija – Majka obitelji, čuvarica obiteljskog ognjišta i topline doma, ona se brine o Isusu i Josipu: i kada žive smiraj nazaretskog doma i kada treba poći s Josipom i Isusom u Betlehem, Egipat, Hram....

Da je zaista moguće ostvariti vrhunce Marijina primjera pokazuju nam žene našega vremena, žene koje su u povijesti činile velike Božje stvari: sv. Katarina Labouré, sv. Edith Stein (žena koja je prošla put poput sv. Maksimilijana M. Kolbea u koncentracijskom logoru) ili sv. Mala Terezija (kojoj se sv. Maksimilijan utjecao u zagovor i koja pokazuje da se unutar zidova samostana ili obiteljskog doma može postići punina vlastita života, poziva i poslanja).

Svoju blizinu s Marijom sv. Edith Stein pretočila je u pisanu riječ: "Označavanje Marije kao naše majke, nije samo puka slika. Marija *jest* naša majka u najrealnijem i najodličnijem smislu, tj. smislu koji nadmašuje zemaljsko materinstvo. Ona nas je po našem milosnom životu rodila, predajući božanskom materinstvu sve svoje biće, tijelo i dušu. Zato postoji i intimna povezanost s nama. Ona nas ljubi, poznaje i nastoji svakoga od nas u-

činiti onim na što je pozvan prije svega: svakog najtješnje povezati s Gospodinom. To vrijedi za sve ljude, a za žene mora imati još posebno značenje. U svom materinstvu, naravnom i svrhunaravnom, i u svom božanskom zaručništvu nastavlja se u određenoj mjeri materinstvo i božansko zaručništvo *Djevice – Majke (Virgo – Mater)*. I kao što srce pomaže organe ženskog tijela u njihovim funkcijama i tek ih čini mogućim, tako smijemo vjerovati u Marijino sudjelovanje posvuda gdje žena ispunjava svoj ženski poziv, isto tako u sudjelovanje Marijino u svem djelovanju Crkve. I kao što milost ne može u dušama ispuniti svoje djelovanje, ako joj se ne otvore u slobodnoj odluci, tako ni Marija ne može ispuniti svoje materinstvo, ako joj se ljudi ne povjere. Žene koje htjednu ispuniti svoj poziv žene na jednom od različitih mogućih putova, dospjet će najsigurnije do cilja, ako, ne samo živo pred očima imaju uzor Djevice – Majke (*Virgo – Mater*) i pokušaju mu se suobličiti u osobnom obrazovanju, nego se povjere i njezinom vođenju i stave pod njezino vodstvo. One koje joj pripadaju, može sama oblikovati prema svojoj slici" (Iz knjige *Žena*).

Marija nije priječila djelovanje Duha Svetoga u svojem životu, to je put susreta sa živim Bogom. Ona koja je živjela tu otvorenost Bogu te ostvarila svoje poslanje daruje nam se kao sigurna Suputnica, kao Majka, Žena...

Svetica i zaštitnica misija doživljava milost ozdravljenja po Marijino smiješku, ona koja je kao mala ostala bez svoje zemaljske majke:

"Trpjela sam mnogo od te neprirodne i neobjašnjive borbe... Najednom mi se Blažena Djevica ukazala lijepa, tako lijepa da nikada prije nisam vidjela ništa tako lijepo. Njezino je lice odisalo neizrecivom dobrotom i nježnošću, ali do dna duše dirnuo me je 'divni osmijeh Blažene Djevice'. Tada nestade svih mojih muka, dvije krupne suze provriješe ispod mojih kapaka i potekoše tiho niz moje obraze, ali to bijahu suze nepomućene radosti... Ah, pomislih, Blažena mi se Djevica nasmiješila, kako sam sretna" (Iz *Povijest jedne duše*).

Dok razmišljamo o Mariji, našoj Majci koja nas ohrabruje svojom

blizinom, približavamo joj se kao dijete svojoj majci, stavljamo se u Njezino srce kako bismo živjeli u njezovoj toplini te prepoznali njegovu širinu koju prenosi na nas te nas uči kako iskoračiti u potpuno predanje Njoj da s nama čini sve što joj se sviđa, sve što je potrebno za naše spasenje i spasenje duša. Mnogi kažu da su vremena ozbiljna, vremena su posljednja, vremena su... naša. Darovano nam je vrijeme da se po Majci vratimo Bogu. Važno je bitis Isusom i Bezgrešnom jer tada se oni pobrinu da živimo u zajedništvu s njima i ovdje na zemlji, ali i u vječnosti koja je pred nama.

KOLBEOVSKI RUŽARIJ

"U Isusu su dvije naravi, božanska i ljudska, a jedna osoba – božanska. Tu su i dvije naravi, i još dvije osobe: Presvetog Duha i Bezgrešne. Pa ipak, sjedinjenje božanstva s čovječstvom nadilazi svako shvaćanje. Nadalje, Duh Sveti ne šalje niti jednu milost, niti Otac po Sinu i Duhu ne spušta nadnaravni život na dušu osim po posrednici svih milosti – Bezgrešnoj, uz njezin pristanak i sudjelovanje. Ona prima sva blaga u vlasništvo i dijeli kome i u kojoj mjeri hoće" (SK 1175).

KRUNICA OCA KOLBEA

"JEDINO SREDSTVO POSTIZANJA OBRAĆENJA I POSVEĆENJA DUŠA JEST BOŽJA MILOST. TA SE MILOST POSTIŽE MOLITVOM. U TOM JE SMISLU MOLITVA KOJU JE BEZGREŠNA OBJAVILA PRILIKOM UKAZANJA ČUDOTVORNE MEDALJICE OD PRIVOTNE VAŽNOSTI." sv. Maksimilijan M. Kolbe

Ova krunica, koja se sastoji od da 15 zrnaca i medaljice na kojoj je prikazan sv. Maksimilijan M. Kolbe, zaziva moćni zagovor toga mučenika ljubavi, što ga je sv. Ivan Pavao II. proglasio zaštitnikom naših teških vremena i prorokom civilizacije ljubavi. I sâm je sv. Maksimilijan rekao kako oni koji su u nebu, oslo-

bođeni ovozemaljskih briga i dužnosti, mogu objeručke raditi za posebne potrebe onih koji ih zazivaju za pomoć.

KAKO MOLITI?

Molitva započinje tako što se na prvome zrcu iza Medaljice izmoli "Spomeni se": ova molitva podsjeća na sinovsku ljubav i bezuvjetno pouzdanje što ih je sv. Maksimilijan gajio prema Bezgrešnoj.

Na ostalih 14 zrnaca, koja predstavljaju smrt sv. Maksimilijana M. Kolbea 14. kolovoza 1941., moli se molitva Čudotvorne Medaljice koju je i on sam bio prilagodio. Uvijek je poticao na tu molitvu za obraćenje i posvećenje svakoga čovjeka, počevši od samoga sebe. Završava se zazivom moćna zagovora sv. Maksimilijana, spominjući se pritom na poseban način nakane ili pak osobe za koju molimo.

SPOMENI SE

Spomeni se, o predobrostiva Djevice Marijo, kako se još nikada nije čulo da si ti ikoga zapustila koji se tvojoj zaštiti utekao, tvoju pomoć zatražio, tvoj zagovor zaprosio!

Ovim pouzdanjem utječem se ja k Tebi, Djevice djevica, k Tebi, Majko, dolazim ja, grešnik, i uzdišem: nemoj, Majko Riječi Božje, prezreti riječi mojih, nego ih milostivo poslušaj i usliši. Amen.

MOLITVA ČUDOTVORNE MEDALJICE

O, Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas koji se tebi utječemo, i za sve one koji se tebi ne utječu, a naročito za neprijatelje svete Crkve i za sve one koji su tebi preporučeni.

ZAZIV

Sveti Maksimilijane Marija Kolbe, moli za nas.

RAZMATRANJA UZ RADOSNA OTAJSTVA KRUNICE

1 PRVO OTAJSTVO – KOGA SI DJEVICE PO DUHU SVETOM ZAČELA

"Naš Otac u nebu je prapočetak i konačni cilj svega... Vrhunac je ljubavi stvorenja koje se vraća Bogu – Bezgrešna – Biće bez ljage grijeha, sva lijepa, sva Božja. Ni na trenutak se njezina volja nije udaljila od volje Božje. Dobrovoljno je uvijek bila Božja. I u njoj se događa čudo sjedinjenja Boga sa stvorenjem. Otac, kao svojoj zaručnici, povjerala joj Sina. Sin silazi u njezino djevičansko krilo postajući njezino dijete, a Duh Sveti oblikuje u njoj čuderno Isusovo tijelo i nastanjuje se u njezinoj duši. Prožima je na tako neizreciv način da izraz *Zaručnica Duha Svetoga* predstavlja blijeđu usporedbu života Presvetog Duha u njoj i po njoj" (SK 1175).

Marija je znala ispuniti i osmisлити vrijeme predanim radom svakodnevnih poslova te iščekivanjem i osluškivanjem Božjega govora u trenucima smiraja, tišine i razgo-

vora s Njim. Molimo je da nas uvede u poznavanje tišine ispunjene Bogom te nas nauči slušati Njegov glas kao Njegovi dobri suradnici u povjerenom nam poslanju. Marijo Djevice, zagovaraj nas...

2 DRUGO OTAJSTVO – KOGA SI DJEVICE ELIZABETI U POHODE NOSILA

"Pohod Majke Božje traje i danas, događa se u svakoj duši, i to puno češće nego što to duša može zamisliti. – Svaka, baš svaka milost bez iznimke pohod je Posrednice svih milosti. Želiš li da te Ona što češće pohodi; želiš li da se u tvojoj duši nastani za stalno; želiš li da Ona i samo Ona upravlja tvojim mislima, da Ona zagospodari čitavim tvojim srcem, želiš li sav živjeti za nju? Ako uistinu to želiš – otvori pred njom svoje srce i bezgranično joj se i zauvijek predaj, makar jednim uzdahom svoje duše" (SK 1124).

Marija je ispunjena Životom po čijoj snazi djeluje, putuje te pomaže svojoj rođakinji Elizabeti. Ona nas uči tko i što treba biti jedina motivacija i pokretač našega života. Marijo Pomoćnice u potrebi, nauči nas prepoznati stvarnu potrebu naših bližnjih i daj da poput Tebe na nju odgovorimo pravim djelom i donošenjem Isusa u živote bližnjih...

3 TREĆE OTAJSTVO – KOGA SI DJEVICE RODILA

"Što si mislila, o, Bezgrešna, kada si prvi put u jaslice položila Bo-

žansko Djetesce, dok si ga povijala u pelene, privijala na srce i dojila na svojim prsima. Kakvi su osjećaji preplavljivali tvoje srce? Zнала si dobro tko je to Djetesce jer su ga proroci navijestili, a Ti si ih bolje razumjela nego svi farizeji i pismoznanci zajedno. Duh Sveti davao ti je bez usporedbe više svjetla nego svim drugim dušama. Osim toga, koliko je tajni o njemuotkrio isključivo tvojoj bezgrešnoj duši, taj Duh Božji koji je živio i djelovao utebi. Još u trenutku navještenja Presveto Trojstvo jasno ti je po Anđelu razotkrilo svoj plan Otkupljenja i očekivalo od tebe odgovor. Već tada si bila svjesna na što pristaješ, čijom Majkom postaješ. I evo ga sad pred Tobom u liku slabog dojenčeta. Koji su osjećaji poniznosti, ljubavi i zahvalnosti tada ispunjavali tvoje srce... gledajući na poniznost, ljubav i zahvalnost prema tebi utjelovljenog Boga. Ispuni, molim te, i moje srce tvojom poniznošću, tvojom ljubavlju i tvojom zahvalnošću" (SK 1159).

Marija je rodila Isusa, radovala se Djetetu i bila je u sebi istinski radosna unatoč skromnim uvjetima u kojima je Dijete rođeno. Ona nas uči jednostavnosti života i pokazuje nam na što naš pogled teba biti usmjeren; na Dijete, na Život... Marijo Bogorodice, moli za nas.

**4 ČETVRTO OTAJSTVO –
KOGA SI DJEVICE
U HRAMU PRIKAZALA**

"Starac je Šimun, uzimajući u ruke očekivanog Mesiju, prorokovao: "Ovaj jeevo postavljen na pro-

past i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan" (Lk 2, 34) – a oni (mnogi) hule.... Jadni... zaslijepljeni... Preporučimo ih žarko Bezgrešnoj" (SK 971).

Marija je prikazala Isusa u Hramu i ovim činom pokazala nam kako sve što nam je darovano trebamo "vratiti" darovatelju. Njegovi smo i Njemu pripadamo. Marijo,

Donositeljice potrebnih pred Boga, moćna, nauči nas sebe i druge, prinositi Bogu, prikazati živote Njemu Stvoritelju....

5 PETO OTAJSTVO – KOGA SI DJEVICE U HRAMU NAŠLA

"Gospodin Isus izgubljen u jeruzalemskom hramu. – Napusti sve

KOLBEOVI CITATI

"Po Bezgrešnoj ćeš doći do svetosti. Često je zazivaj u svim potrebama. – Daj joj da te vodi s ljubavlju i zazivaj je u svim poteškoćama i sumnjama."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 864C)

i svakogaporadi Gospodina Isusa" (SK 864D).

Marija zna kako izgleda tražiti i naći izgubljeno (sebe i druge). Ona poznaje strepnje, ali i radost zbog nađenog. Majko, Nalaziteljice izgubljene duše, srca, tijela... pomoz nam naći sebe i druge.

KOLBEOVI CITATI

"Nastavite uvijek ispunjavati sveta nadahnuća Majke, koja vas vodi putovima svetosti i uvijek budite radosni."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 861)

KOLBEOVI CITATI

"Posvećenje po velikim i malim djelima. Mjera svetosti je ljubav, Božja volja."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 864G)

KOLBEOVI CITATI

"Jedina želja Bezgrešne je uzdići naš duhovni život na visine svetosti."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 1128)

RAZMATRANJA UZ OTAJSTVA SVJETLA

1 PRVO OTAJSTVO – ISUSOVO KRŠTENJE U RIJECI JORDANU

"Voda, koja pročišćuje sve preko čega teče, simbol je Bezgrešne: One koja je bez grijeha. Na onoga koji je umiven tom vodom silazi milost Duha Svetoga, koja donosi život milosti i dioništvo u božanskoj ljubavi" (usp. SK 1192).

Mariju pronalazimo u onome trenutku kada pronalazimo život milosti; u trenutku kada postajemo djeca Božja, posvećena Kristu. U krštenju Ona je ta koja nam daje taj život kada nam za trajanja našega zemaljskog života pomaže dosljedno živjeti svoju vjeru.

Molimo kako bismo bili sposobni predati se ljubavi Očevaj koji i danas s nama obnavlja krsni savez i poziv na to da budemo Njegova djeca.

2 DRUGO OTAJSTVO – SVADBA U KANI

"Znaš da djetetu treba majka. Sam si ustanovio zakon takve ljubavi. Dobrota i Tvoje milosrđe daju nam Majku – utjelovljenje Tvoje dobrote i Tvoje bezgranične ljubavi... O Bože, koji nas ljubiš, odlučio si da Ona bude svemoćnom upraviteljicom i posrednicom Tvojih milosti. Njoj ništa ne odbijaš. A ni Ona nikome ništa odbiti ne može... Dakle: zar bi još netko mogao propasti?"

3 TREĆE OTAJSTVO – NAVIJEŠTANJE KRALJEVSTVA

"Kada se upali oganj ljubavi, ne može si naći mjesta unutar granica srca, već izlazi van te pali, proždire, obuzima... Vojska Bezgrešne stavlja naglasak na tu ljubav, koja nas navodi osvojiti srca svijetu, što je prije moguće" (usp. SK 1191).

Bezgrešna Djevica Marija je jamstvo da je u svijetu dobro jače te se širi brže od zla. Ona posjeduje tu moć: milošću obuhvatiti ljude i ishoditi im spasenje. Naslutiti tajne Marijine ljubavi prema čovječanstvu znači naslutiti istu onu ljubav što ju je Marija gajila prema Kristu.

Molimo da bismo, u svojoj sredini, mogli biti svjedoci i navjesticitelji Kraljevstva Nebeskoga.

4 ČETVRTO OTAJSTVO – ISUSOVO PREOBRAŽENJE

"Najznačajniji stupnjevi svetosti su: usmena molitva, meditacija, i kontemplacija. Na ovome posljednjemu stupnju Bog ponekad dušu privlači vrlo blizu k sebi te ona, okupana nebeskom svjetlošću i zapaljena ljubavlju, ulazi u ekstazu" (usp. SK 903).

U životu posvete Bezgrešnoj najvažniji dio je pridržan za unutarnji život, u cjelovitosti življen s Marijom. U njezinoj milosti te u zajedništvu s njome Ona u nama stvara ono raspoloženje duha molitve kojim i sama čitav svoj život prikazuje Bogu.

Ljubav prema Mariji nije samo jednostavan polet osjećajâ, već

snaga koja budi dušu od duhovne tromosti i uzdiže ju prema životu svetosti.

Molimo da bismo znali posvetiti vrijeme molitvi kako bi ona postala naš najvažniji "rad".

5 PETO OTAJSTVO – USTANOVLENJE EUHARISTIJE

Što mogu najuzvišenije poželjeti i sebi i vama? Ne poznajem ništa uzvišenije od Isusovih riječi: "Nema veće ljubavi od ove: da tko svoj život dade za svoje prijatelje" (Conf. 2-8.8.1939). Poduprijeti snagom vjere i svjetlošću što dolazi od Marije, znam kako moram ljubiti sve do gubitka života... jer, darovati sebe, najuzvišeniji je izraz ljubavi. U radosnim, kao i u žalosnim časovima; u trenutcima pobjede, kao i u onima kušnje; u nesigurnostima svakodnevice utecimo se Marijinu moćnu i pouzdanu zagovoru. U njezinu imenu pronaći ćemo motiv svakog djelovanja, tajnu svake pobjede, snagu za novi život.

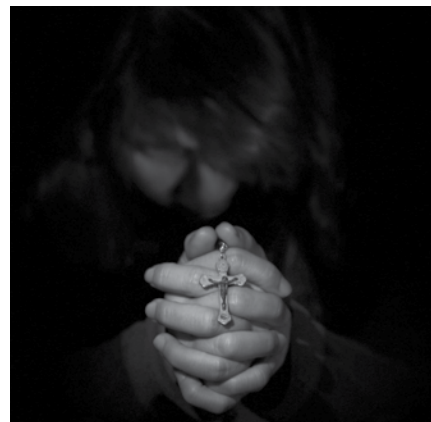
Molimo da nas Euharistija kojoj se klanjamo i koju primamo učini sposobnima za djelo ljubavi prema braći.

Zar ima onih koji neće doći u nebo?" (SK 1062).

Marija je žena vjere. Poslužitelji u Kani pouzdali su se u nju i poslušali je. Na taj se način dogodilo prvo čudo.

To je Marijino poslanje – svima naviještati: "Učinite što god vam kaže."

Molimo za poslušnost u vjeri svemu onomu što Gospodin od nas svakoga dana zahtijeva.

ODRŽAN ČETVRTI *Antunovski hod*

Preuzeto: www.ofmconv.hr

U suradnji Centra za promociju duhovnih zvanja franjevaca konventualaca Hrvatske provincije sv. Jeronima i dvije župe svetog Antuna, u Sesevskim Selima i na Svetom Duhu, organizirano je već četvrtu godinu zaredom hodočašće u čast svetog Antuna, već poznatog kao *Sveca svega svijeta* koji je i ove godine povezao istok i zapad glavnoga grada, ali i cijelu Hrvatsku, pa i šire.

GLAVNI ORGANIZATOR OVOG HODA JE FRA STJEPAN BRČINA KOJI JE UJEDNO I PROMICATELJ DUHOVNIH ZVANJA, A PREDVODIO JE I SNAŽNU MOLITVU PRED TISUĆAMA OKUPLJENIH NA TRGU.

Svoju viziju i djelo gradi neprestano uz pomoć više od 100 mladih koji se mjesecima spremaju za ovaj događaj, tehnički i molitveno, a okupljaju se u Evangelizacijskoj zajednici *Sveti Duh*.

Više od četiri tisuće mladih došlo je prinijeti svoje molitve i zavjete Isusu kroz zagovor omiljenog sveca, a hodočasnika je, osim iz Zagreba, bilo od Slavonije do Dubrovnika, iz Bosne i Hercegovine, pa čak i Austrije, Švicarske i Njemačke.

Umor i naporan put nisu uspjeli spriječiti vojsku vjernika da propješaće 16 kilometara uz pjesmu i ples na svakom koraku, a posebno je znakovita bila izvedba na Trgu

bana Josipa Jelačića koju je izvela plesna skupina Evangelizacijske zajednice *Sveti Duh*, a svjedoči o borbi i pobjedi dobra nad zlom.

Radost je bila glavna riječ koja je odzvanjala u medijima u vezi s ovim događajem. Ovo je hodočašće pokazalo ponos mladih koji pripadaju jednome Kralju i ne boje se to pokazati na ulicama i periferijama, donoseći Ga tamo gdje je najpotrebniji.

Sveti Antune, moli za nas!

ZAHVALA O. STJEPANA - PREUZETO: FACEBOOK

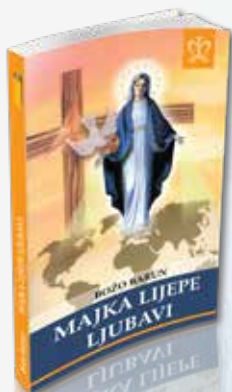
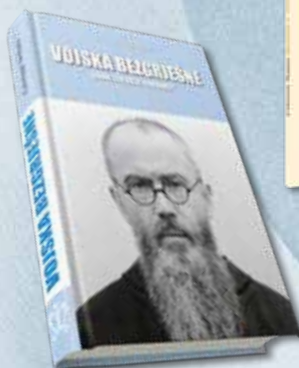
Dragi mladi, dragi vjernici, četvrti Antunovski hod mladih je iza nas. Još uvijek sam pod velikim dojmom zajedništva, radosti, molitve, evangelizacije... Ovim putem zahvaljujem dragom Bogu za sve blagoslove i milosti koje smo primili tog dana, po zagovoru sv. Antuna. Hvala vam što ste došli iz različitih župa, gradova i država i bili dio ove velike ulične evangelizacije. Jedno veliko hvala mladima koji su bili aktivno uključeni u pripremi hoda, a bilo ih je više od 100. Hvala svim donatorima, moliteljima i svima koji su pomogli u organizaciji hoda na bilo koji način. Hvala i mojoj redovničkoj zajednici koja je srcem stala uz sve ovo... Na sve vas zazivam Božji blagoslov i neka vas prati zagovor sveca cijelog svijeta.

Sv. Antune, moli za nas!

NARUČITE NA ADRESI:

Nacionalni Centar
Vojske Bezgrešne
Sveti Duh 31
10 000 Zagreb
vojska.bezgresne@gmail.com

ŽIVOT S BEZGREŠNOM

Poticajne misli sv. Maksimilijana
M. Kolbea za svaki dan u godinu –
kutijica s citatima – rukotvorina.
Cijena 100,00 kn.

„Samo ljubav stvara!“ sv. Maksimilijan M. Kolbe

ZAHVALNICA

Zahvalni Bogu za Vašu dobrotu i otvorenost, zahvaljujemo i Vama što podupirete izgradnju Duhovno-pastoralnog centra „Oaza Bezgrešne“. Sudionici smo djela koje Bog po nama izvodi kako bi se proslavio On i raslo Njegovo Kraljevstvo u srcima ljudi koji će puninu života pronaći u okrilju Bezgrešne.

Neka Vas dobri Bog blagoslovi,
a Bezgrešna prati svojim majčinskim zagovorom!

O. ZDRAVKO TUBA
NACIONALNI ASISTENT M¹ – VOJSKE BEZGREŠNE

„NADAM SE DA, UZ POMOĆ BEZGREŠNE, NI JEDNU ZEMLJU NEĆEMO ZAOKLIČITI NITI NAROD NAPUSTITI I DA ĆEMO SVUGDJE USPOSTAVITI VOJSKU BEZGREŠNE I NJEZINU SREDIŠNJICU, NIEPOKALANŌW.“ SK 662

„Osvojiti čitav svijet za Krista po Bezgrešnoj.“

OBAVIJEST

UPISNICA ZA NOVE ČLANOVE VB

Dragi članovi –
apostoli Vojske Bezgrešne,
sve potrebno za upis
kao i sve o Vojsci Bezgrešne možete
pročitati i pratiti na:
[www.vojska-bezgresne.com/
upisnica](http://www.vojska-bezgresne.com/upisnica)

Facebook:
Vojska Bezgrešne

Članovi koji nisu prijavili svoju
mail adresu, a žele primati
newsletter mogu nam se javiti na
vojska.bezgresne@gmail.com.
Preporučamo prijavu osobne mail
adrese, ne mail adrese s posla.
Ujedno, molimo vas ukoliko dođe
do promjene da nam javite vašu
novu adresu stanovanja radi slanja
Apostola Bezgrešne.
Hvala vam!

Ime i prezime:

.....
.....

Datum i mjesto rođenja:

.....
.....

Adresa stanovanja (ulica i broj):

.....
.....

Broj pošte i mjesto:

.....
.....

Mobitel – telefon:

.....
.....

Zanimanje:

.....
.....

Župa:

.....
.....

Biskupija:

.....
.....

OIB:

.....
.....

E-mail:

.....
.....

Dozvoljavate li da Vaši

osobni podaci budu upisani
u arhiv članova VB?

DA – NE
(zaokruži)

RAZMATRANJA MOLITVENIH NAKANA VB 2022.

Božjim pogledom gledati na život, i u svakodnevnom pogledu na Boga na križu koji pobjeđuje smrt, koji nam je darovao Majku, pomaže nam čistiti vlastiti pogled, misao, djelovanje.

Živimo život. Često ni sami ne znamo kako jer nas obaveze odvuku od razmišljanja o kvaliteti življenja života. Trenuci mira, molitve, susreta s Kristom uvode nas u proces učenja od Krista, u trenucima susreta naših pogleda spoznajemo vrijednosti života, upijamo ih svojim srcem, prepuštamo se taj dragocjenosti našega života – Kristovi smo. Krist – Bog, bio je Čovjek. Osjećao je kao i svaki čovjek te je doživljavao u svojoj ljudskosti svu ljudsku stvarnost, svu bol i patnju, svu radost.

Plać, suze, koliko su prisutne u našem životu? Zabolio nas kad izgubimo nešto što nam je dragocjeno. Zabolio kada izgubiš oca, majku, dijete, prijatelja. Koliko majke plaču zbog svoje djece jer su se udaljili od puta istine, jer su se prepustili ovisnostima. Plać. Bol. To je naša svakodnevica... Koliko nam je potrebna utjeha, topla riječ naših bližnjih, roditelja, muža, žene, prijatelja. Koliko puta netko očekuje da mu se približimo. Isus nas šalje jedne drugima. On je taj koji nas povezuje u svojoj Crkvi i zato je Crkva taj znak uskrsnuća žive Gospodinove prisutnosti. I nikad se ne trebamo bojati. Ne trebamo se zaustavljati jer na tome putu kojim hodimo, koliko god bio trnovit, taj put vječnosti je već danas prisutan. Prisutan je u Kristu na križu koji nam daje snagu već kod jednog pogleda upućena prema Njemu. U susretu pogleda čovjeka u boli i Krista Raspetoga događa se pobjeda života nad prolaznošću, vječnosti nad bolima svakodnevice. Marija je to znala. Proživjela je svu našu bolnu stvarnost, ali je znala "pronaći duboku vezu koja u velikom božanskom naumu ujedinjuje naizgled nepovezane i bolne događaje, čine i stvari, i to baš stoga jer 'pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svom srcu'" (riječi pape Benedikta XVI. i Lk 2,19).

O pogledu prema Raspetome progovara nam i sv. Maksimilijan: "Koliko samo puta, čak nesvjestan po-

gled na križ ili na kip Bezgrešne ispunjava odvažnošću i mirom?... A koliko samo puta, idući na počinak ili ustajući na posao, ljubiš škapular i medaljicu koju nosiš oko vrata, sa zahvalnošću i štovanjem. Bezgrešna pamti taj čin ljubavi i štovanja i čitav dan upravlja tvojim umom i srcem, i udaljava teže napasti, snaži u borbi i ne dopušta pasti. Kad na trenutak odeš iz Njezinih preljubaznih ruku, pouzdaš se u sebe i padneš, odmah te podiže, srce ispunja pokajanjem, obasipa smilovanjem, i zlo okreće u još veće dobro" (SK 974).

Dok promatramo svijet očima vlastita iskustva, ne bojmo se promatrati ga iz iskustva susreta pogleda s Kristom, iz iskustva Kristova pogleda na ljude i njihove postupke. Hodimo zemljom pogleda usmjerena prema Kristu na križu jer kako kaže sv. Ivan Pavao II. kada govori o križu: "On je kao dodir vječne ljubavi na prebolne rane čovjekove egzistencije."

Osvajati duše za Boga po Bezgrešnoj, do darivanja života, poput sv. Maksimilijana – to je poziv i zadatak članova VB.

"Predali smo se potpuno u vlasništvo Bezgrešne po činu posvete. Ona je bez sumnje najsavršenije oruđe u ruci Božjoj. Mi pak trebamo biti oruđe u Njezinim Bezgrešnim rukama" (SK 1070).

Kako biti oruđe? Kako osvajati duše za Boga, kako darovati život, kako živjeti predanje Bogu po Bezgrešnoj? Mnogo je putova i načina. Svatko pronalazi odgovor za sebe, traži put i njime hodi. Jedan od načina je i biti oruđe i vlasništvo Bezgrešne, kako piše sv. Maksimilijan. Da, biti oruđe... Podsjetimo se o tome što je oruđe: predmet napravljen za obavljanje kakva posla; u čijim rukama poslušno provoditi tuđu volju; biti sredstvo za ostvarivanje tuđih ciljeva. Može nam grubo zvučati objašnjenje ove riječi, ali ako pomislimo samo na motiku kao oruđe u ruci onoga koji obrađuje zemlju, njome iskopa rupu te posije sjeme iz kojega naraste prekrasan cvijet, plod, ili posadi stabljiku te naraste prekrasno drvo ostajemo zadivljeni pred onim što je nastalo. Tako i čovjek može biti sredstvo kojega Bog pošalje bolesniku da mu daruje svoju utjehu, djetetu da mu pomogne odrastati, umornom da mu pruži okrepu... Čovjek je oruđe u Božjoj ruci po kojem Bog sije sjeme svoje riječi i svojega djela na ovoj našoj zemlji. Uspjeh je siguran. Onoliko koliko se čovjek prepusti, Bog upotrebljava čovjeka kao svoje oruđe. Tako čovjek postaje Božji suradnik. U zajedništvu s drugima čovjek lakše pronalazi put predanja, put suradnje i prepuštanja da kao sredstvo u Božjoj ruci bude Božja produžena ruka. U tome je smisao pripadanja udruzi Vojske Bezgrešne. Bezgrešna je najbolji uzor te otvorenosti ispunjenju Božje volje. Ona je savršeno oruđe u Božjoj ruci. Ona nas najbolje može i naučiti kako u punini živjeti svoje poslanje. Sam duh Vojske Bezgrešne treba oživljavati članove VB da budu što gorljiviji vitezovi Bezgrešne, da svakodnevno postaju oruđe i vlasništvo Bezgrešne i da budu što zauzetiji u osvajanju srdaca bližnjih za Nju.

Biti sredstvo znači dopustiti da sjeme padne na dobru zemlju u mojem srcu, biti sredstvo znači pronaći mjesto u srcu bližnjega koje je dobra zemlja za sjeme

dobrote, ljubavi, milosti, milosrđa koje nam Bog daje jednima preko drugih; prepustiti se Božjoj produženoj ruci koja sije i koja daje da nikne posijano.

Biti sredstvo znači biti otvoren Duhu, s Marijom osluškivati Duha koji pokazuje put do plodne zemlje srdaca naših bližnjih, biti sredstvo znači znati pronaći pravi put do bližnjega.

Dok ovako doživljavam svoj život i predanje Bogu po Bezgrešnoj prepoznajemo radost koja nas ispunja i koja nas potiče da s Kolbeom želimo "do smrti ljubiti Bezgrešnu i biti Njezin nedostojni sluga, neopozivo služiti i trpjeti samo za Nju. Pa što ako tijelo trpi ako se duša proljepšava i raste za Onu čije je vlasništvo" (SK 777).

Oslušujmo s Bezgrešnom poticaje Duha, neka nas on vodi i nadahnjuje da činimo samo ono što se Njoj sviđa i što Ona želi s našim životom, baš kao i naš sv. Maskimilijan.

Činiti što Bezgrešna želi možemo samo ako poznajemo Bezgrešnu, Njezine misli, riječi i djela. Misli: prebivala je o svemu u svojem srcu (nije bučala, nije pretjerano šutjela niti pričala, pohranjivala je sve u srcu i o tome razmišljala).

Riječi: "Kako će to biti?", pitala je Onoga tko najbolje poznaje odgovore na sva naša pitanja. Prepuštala se: "Evo službenice Gospodnje..." Djela: pohitila je Elizabeti u gorje, bila je na usluzi svima kojima je bila potrebna pomoć. Bezgrešna je sve to mogla jer je osluškivala Duha u smiraju svoje kuće i svojega srca. Sveti Bernard u svojoj knjizi *O Mariji* piše: "Evandelist, dakle, veli: Anđeo uđe k njoj – to jest k Mariji – i reče: 'Zdravo, milosti puna, Gospodin s tobom' (Lk 1,28). Kamo je ušao k njoj? Mislim, u svetište čedne sobice, gdje je ona, zatvorivši za sobom vrata, možda, molila u tajnosti svoga nebeskog Oca."

Marija je osluškivala govor tišine. Oslušujmo li i mi govor tišine i iščekujemo li u njoj Božji govor? Sveti nas Bernard u istoj knjizi ohrabruje: "Uči se, čovječe, slušati; uči se, zemljo, biti podložna; uči se, prahu, popuštati." Imamo li te hrabrosti umiriti se i osluškivati tišinu koja nam govori o nama i koja govori nama. Za biti u tišini imamo sve, samo se s Bezgrešnom upustimo u osluškivanje. Ne trebamo biti sami niti sami možemo susresti sve što tišina govori: o nama, o događajima, o našim pogreškama, o onome što nam je činiti. Sigurnost osluškivanja je u Marijinoj blizini i Njezinu stisku ruke koja nas vodi kroz svaki trenutak koji ohrabruje da se prepustimo Božjem milosrđu da usmjerimo korake novim putem da svoje misli, riječi i djela usklađujemo s Božjim mislima, riječima i djelima. Bezgrešna je posrednica svih milosti jer dolaze od Duha Svetoga, iz životnog sjedinjenja s Duhom Svetim. Njezina blizina s Duhom sigurnost nam je da ćemo u tišini i mi biti u Njegovoj blizini da ćemo ga čuti, prepoznati. O prisutnosti Duha govori nam i papa Benedikt XVI. u knjizi *Samo jedna Crkva*. "Sveti Pavao nas uči da se u svojoj molitvi trebamo otvoriti

prisutnosti Duha Svetoga, koji u nama moli neizrecivim uzdasima kako bi nas pridobio da pristajemo uz Boga svim svojim srcem i svim svojim bićem. Duh Kristov postaje snaga naše 'slabe' molitve, svjetlo naše 'ugašene' molitve, vatra naše 'suhe' molitve, darujući nam istinsku unutarnju slobodu, učeći nas da živimo susrećući se sa životnim kušnjama, u sigurnosti da nismo sami, otvarajući vidike čovječanstva i stvorenja koje 'uzdiše i muči se u porođajnim bolima' (Rim 8,22)."

Prepustimo se Bezgrešnoj u svakom osluškivanju i otvorenosti Duhu onako kako nam to preporučuje sv. Maksimilijan: "Duh Sveti prožima Bezgrešnu na tako neizreciv način da izraz *Zaručnica Duha Svetoga* predstavlja blijedu usporedbu života Presvetog Duha u Njoj i po Njoj. Nadalje, Duh Sveti ne šalje niti jednu milost, niti Otac po Sinu i Duhu ne spušta nadnaravni život na dušu osim po posrednici svih milosti – Bezgrešnoj, uz Njezin pristanak i sudjelovanje. Ona prima sva blaga u vlasništvo i dijeli kome i u kojoj mjeri hoće" (usp. SK 1175).

Molimo kronicu svakodnevno, razmatrajmo otajstva Isusova života s Marijom – kao Njezina djeca živimo svoje živote u ozračju Isusova života.

Naš sv. Maksimilijan savjetuje nam za mjesec listopad: " Vitezovi, muževi i žene, i svi vi koji čitate ove riječi, trudite se u ovom mjesecu svete krunice, u listopadu, koliko god možete, sudjelovati u zajedničkoj molitvi krunice, bilo u crkvi, ili na križanjima putova, ili uz sliku ili kip Majke Božje. Tko nije u mogućnosti napustiti svoj dom, neka svaki dan kod kuće izmoli barem deseticu krunice. A zašto? Jer Bezgrešna nas je, objavljujući se Bernardici s kronicom u rukama, sama pozvala da molimo svetu kronicu" (SK 1047).

Izgovarajući usnama, ponavljajući srcem jednu po jednu *Zdravo, Marijo* u molitvi krunice boravim u Marijinoj blizini i s Njom razmatram otajstva Isusova života. Nastojimo oćutjeti ozračje Isusove blizine u kojem je Marija boravila. Ona nas uvodi u trenutke Njegova života od začeca do Njezine proslave u nebu. Oćutjeti ozračje Isusove blizine, Njegove prisutnosti... možemo samo u smiraju svojega srca u ovom svetom društvu. Isusov život je otajstvo koje nam se uvijek iznova i sve dublje otkriva, dariva, ispunja naš život. Tko može, ne željeti upoznati Onoga koji mu ispunja život i ono što mu ispunja život. Međutim, kako ćemo upoznati Isusov život: trenutke Njegova djetinjstva, odrastanja, mladosti, javnog djelovanja, patnje, muke, smrti i uskrsnuća ako ne s Marijom i ućeći od Marije. U tihom "prebiranju" otajstava (radosno, žalosno, slavno, otajstvo svjetla) krunice ona će nam sve ovo otkrivati jer Marija je milosti puna, Ona je u trajnoj povezanosti s izvorom milosti. "Taj se Izvor razlio do nas, potoci teku ulicama... Ta nebeska žila dovodnica silazi vodovodom, ne tako da bi pružala obilje izvora, nego tako da naliže u naša suha srca kaplje milosti, nekima više, nekima manje. Vodovod je doista pun, da od njegove punine primaju drugi, ali ne samu puninu. Već ste opazili koga hoću da nazovem vodovodom koji, prihvaćajući od Oćeva srca puninu samoga izvora, pruža je nama, ako ne onakvu kakva jest, barem koliko možemo primiti; znadete, naime, komu je rećeno: 'Zdravo, milosti puna'", rijeći su sv. Bernarda. Tko od ljudi ne bi poželio biti u blizini ovoga vodovoda,

šćoviše spojen na njega, povezan s Posrednicom milosti. Trenuci molitve krunice, obraćanje srca Njoj, a po Njoj izvoru daruju nam potrebne milosti koje molimo za sebe i sve koje nosimo u svojim srcima. Prebirimo svakodnevno zrnca krunice zagovarajući svijet koji je u velikoj potrebi, molimo Marijinu blizinu i Božje smilovanje ljudskom rodu koji vapi za spaseњem svoje duše i duša tolike djece koja su se udaljila od svoje nebeske Majke i po Njoj se ne žele približiti nebeskom Ocu i priznati ga svojim Ocem a Krista svojim Spasiteljem.

Sv. Maksimilijan svega sebe, čak i svoje želje predao je Bezgrešnoj, želio je Njezine želje. Kao Njezini apostoli darujmo joj se potpuno do i najmanje želje srca.

Zaustavimo se u razmišljanju o vlastitim željama. Kada bismo na papir napisali sve što poželimo samo u jednom danu, koliko dug bi bio naš popis? Pogledamo li tako napisane svoje želje, možemo li ih razvrtati na one kojima želimo nešto prolazno i bez čega bismo mogli živjeti i na one koje nas ispunjenjem vode u vječnost?

Biti čovjek želja.... Kao član Vojske Bezgrešne biti apostol želja: čijih? kojih? Biti apostol ispunjavanja Marijinih želja, ispunjavanja onoga što Bezgrešna od nas želi, to nas uči sv. Maksimilijan. Željati, ali ne željeti vlastite želje, željeti što Bezgrešna želi. Što to Bezgrešna želi? Možda će nam biti lakši put do te spoznaje ako se podsjetimo što je želio naš svetac koji je potpuno pripadao Njoj. Želio je biti svet, želio je biti oruđe u rukama Bezgrešne, Njezino vlasništvo, želio je cijeli svijet osvojiti za Bezgrešnu. O tome često piše u svojim pismima: "Vitez Bezgrešne zna da se u Bezgrešnoj i po Bezgrešnoj najprije postaje Isusov, postaje Božji. Vitez zna da će Ona u njemu i po njemu bez usporedbe savršenije zavoljeti Isusa, više nego što može vlastitim snagama. Zna da svaka milost od Boga Oca po Isusu i Bezgrešnoj teče na njegovu dušu, tako i nikako drugačije. Samo po Njoj i po Isusu svaki se odgovor na tu milost, svaki odgovor ljubavi na ljubav, može i treba uzdići k Ocu. Zna da je to jedini put do najjednostavnije i najuzvišenije svetosti, do najveće Božje slave. Božja ljubav ne dopušta duši zanemarivati stvari, nego ga budi da svaki dan sve više osvaja vlastito srce za Bezgrešnu da Ona u njemu i po njemu prisprije i u druga srca i ondje pripravi prijestolje ljubavi za svoga Božanskog Sina. Vitez Bezgrešne, jednom riječju, vojnik je koji osvaja srca svih za Bezgrešnu" (SK 1191). Da, osvojiti srca za Bezgrešnu, molitvom krunice, posvetom Njoj svakoga čovjeka i cijeloga svijeta kako je i sama preporučila u Fatimi po djeci koja su po Njoj duboko iskusila živoga Boga: "Lijepa Gospođa je... već treći put naglasila da svaki dan mole krunicu u čast Gospi, kako bi izmolili mir svijete

tu i tako pospješili svršetak rata... Žrtvujte se za grešnike i često molite, posebno kad prinosite neku žrtvu: "O, moj Isuse, ovo je tebi za ljubav, za obraćenje grešnika i za zadovoljštinu zbog uvreda počinjenih protiv Prečistog Srca Marijina..." (Treće ukazanje, 13. 7. 1917.).

U konačnici, Kolbe je želio želju same Bezgrešne, nije imao svoju želju, tj. Njezine želje bile su i njegove, kako je i zapisao: "Nije na nama željeti prije nego što to Bezgrešna poželi" (SK 1073). Koja veličina jednoga srca, života, predanja, veličina čovjeka, onoga kojega je Crkva s pravom proglasila svetim. Hrabro usporedimo svoj popis želja s Kolbeovim i molimo ga da po njegovu uzoru želimo samo ono što Bezgrešna želi. Predajmo se Njoj potpuno do i najmanje želje svojega srca.

APOSTOL BEZGREŠNE

Pouzdanje u Bezgrešnu ohrabruje svakog člana VB u djelovanju za Bezgrešnu, bez obzira na situacije i životne (ne)prilike.

Život, životne prilike i neprilike kao dvije stvarnosti s kojima se suočavamo, svakodnevno. Život i životne (ne)prilike kao stvarnost koja nam uvijek dolazi kao nova prilika a mi je ne vidimo tako već je doživljavamo kao nepriliku... Nekome se ovo može učiniti kao filozofiranje o životu daleko od stvarnosti. Nismo li mi ljudi često takvi: razmišljamo, filozofiramo, pričamo, prepričavamo... umjesto da svaki trenutak našega svakodnevnja prihvatimo kao nešto što nam je darovano da se još više sjedinimo sa svojom Majkom i Njoj prepustimo djelovanje, pouzdamo se u Nju.

Na kraju smo još jedne građanske godine. Svi zbrajaju i oduzimaju, podvlače crtu, prave osvrte... često s nekom bojazni, naglaskom na sebe, strepnjom... Nismo pozvani na takav pogled unazad koji bi nas uveo u malodušnost. Naš nas sv. Maksimilijan poziva: "Neka se svaki od nas zapita: jesam li ove godine učinio sve za Bezgrešnu, onoliko koliko sam mogao" (SK 991), kako bismo vidjeli gdje smo i što još možemo u darovanom nam vremenu koje je pred nama učiniti za Bezgrešnu, za Njezino srce koje želi da u Njemu svaka duša pronađe svoje mjesto. Kako se Ona pouzdala u Boga: smirajem srca i osluškivanjem, odgovorom na Njegov poziv, djelovanjem prema onome što je On želio od Nje. Njezin je pogled počivao na Onome o kome se brinula, s kim je živjela: na Isusu. Njegova blizina i pogled na Njega ohrabrali su je u pouzdanju u Boga u predanju i vršenju Njegove volje. Sveti nas Maksimilijan usmjerava Mariji kako bismo od Nje učili ovakvo predanje Bogu. "I danas je 'preplavio' nemoval - i što s njim ide: nevjera - potapa naše gradove i sela. Gledajući na zlo koje se širi, žalost tišti dušu. Čemu sve to vodi? Što će biti za nekoliko godina? Da je zaviriti u budućnost... Hoće li ondje još biti svjetla...? Malovjerni - zašto vam sumnja obuzima srca? Raspaljujte posvuda ljubav i pouzdanje prema Mariji Bezgrešnoj i vidjet ćete kako će iz očiju i najokorjelijih grešnika poteći suze, ispraznit će se zatvori, povećat će se mnoštvo trezvenih radnika, kućna će ognjišta biti ispunjena krepošću, mirom i srećom, a nestat će

nesreće i boli jer je već stiglo - novo doba" (SK 981). Potiče nas na predanje, kao članove Vojske Bezgrešne, ali i na povezanost jednih s drugima. Putovanje ovom zemljom prema vječnosti nije zamišljeno kao putovanje samaca i pojedinaca. Bog nas je stvorio jedne za druge darujući nam uvijek one s kojima možemo zajedno osvajati svijet za Njega. U svom pismu br. 882 Kolbe piše: "I tada ćemo, makar se s jedne strane protiv nas okrene čitavo mnoštvo neprijatelja, naći i istinske prijatelje, koji će nas, povezani iskrenom ljubavlju, u jedinstvu zajedničkog ideala, tješiti u žalostima i pomagati u padovima, da nikada ne spustimo ruke, nego da se ustrajno i gorljivo, s pouzdanjem u Boga po Bezgrešnoj, borimo sve do smrti" (SK 882). Ohrabrujuće za rasti u pouzdanju na kraju jedne godine i početku novog darovanog nam vremena koje je pred nama!

POSVETNA MOLITVA BEZGREŠNOJ

Bezgrešna Djevice
Majko Crkve
i Majko moja, Marijo,
povjeravam Ti svega sebe,
prihvaćajući radosno
iz ruku Tvoga sina
nacrt milosti
koji je meni odvijeka
namijenio nebeski Otac.

Daj da poučljiv
djelovanju Duha
postanem
djelatno sredstvo
za izgradnju Kraljevstva,
u vjernosti primljena poziva,
u zajedništvu
sa svom svojom braćom,
osobito najsiromašnijom
i najpotrebnijom praštanja.

Zato Ti, Marijo,
prikazujem molitve,
djela i žrtve ovoga dana.

